

EVREK 1995 SAYI 22

30.000 TL (KDV dahil)

KERVAN

10. YIL GÜNE

10. YIL YARINA

YAŞASIN SENDİKAL BİRLİK VE MILİTAN MÜCADELE

TKP'NİN 75. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ

ABTM'nin Çıkmaz Yolu - İsmail Yıldırım
Alevilik ve Materyalizm IV - İsmail Kaygusuz

İŞÇİ MUHABİRLER YAZIYOR

NEREDE ALEVİ VARSA ORADA CEMEVİ KURALIM

Toplumumuzun aşması gereken önemli sorunu, bozulmuş olan tarihsel birliğimizdir. Bu sorunumuzun, bugün bizi uğraştırıyor olmasının nedeni de, birlik konusundaki yanlış tutumlardır. Alevi örgütlenmelerinin, doğrudan ve inkar etmeden, Alevi tarihi doğrultusunda örgütlenmeleridir.

Cemevlerinin dışında Alevilerin temel birliğini sağlama düşünce ve girişimleri toplumumuzun tarihi açısından da sahteciliktir. Temel birliğimizin sağlanacağı yer en başta Cemevlerimizdir.

Muhammed-Ali'nin bize, tüm insanlığa emanet ettiği inanç geleneğimiz sevgiye, akıl ve bilime dayanır. Bu nedenle de hiç bir sahteciliğe, hileye, insanlığın gelişip ilerlemesine zarar getiren eğilim ve gelişmelere destek olmaz, izin de vermez.

İnsan sevgimizin, dürüstlüğü-adaletin, kardeşlik ve dayanışmanın, 73 millete bir nazarla bakmanın bize öğretildiği yerler neresidir?

Yüzyıllardır üzerimizdeki ezgiye, baskıya, katliama rağmen, yolumuz bugünlere nasıl süregelmiştir? Elbette ki Cemlerimiz, Dedelerimiz yoluyla... Dergah'ta, Cemevlerinde yetiştirilmiş ozan, aşık, Yol Ulularımız eliyle...

Pir Sultan, Yunus Emre gibi birçok Yol Aşığımız bize Muhammed-Ali Yolu'nu deyişleri, beyitleriyle Cemlerimizde öğretenlerdi.

Tüm tarihi gerçeklerimiz gün ışığı gibi ortadadır. Bu gerçeklerimizi bile bile içini boşaltanlar, inkar edenler var. Bunlar Aleviliği bir "folklor" olarak değerlendiriyor, inançlarımızın, gerçeklerimizin üzerine çizgi çekmeye çalışıyorlar.

Bu eğilimde olanlar kendi dar-günlük amaçlarına Aleviliği alet ediyor, Cemevleri açmıyorlar. Ama bu tutumlar, sonuç olarak, Aleviliğin 1400 yıllık düşmanına yaramıyor mu? Ülkemizin ve insanlığın düşmanı şeriatın ekmeğine yağ sürmüyor mu? Evet, tam da böyle oluyor!... Bir de Dedelerimizin, Dedeler Komisyonu gibi adlar altında, dernek-federasyon yönetim kurulları altında ele alınması var. Ne oluyoruz? Bu dernek-

federasyon yönetim kurulları, sonuçta, çeşitli kulis hesaplarıyla, bir iki yılda bir seçilir. Bu yönetim kurulları, o dernek-federasyon üyelerinin yönetim kurumlarıdır, tüm Alevi toplumunun değil! Dedelerimiz toplumumuzun kurmaylarıdır!

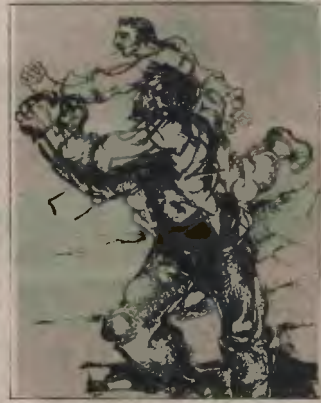
Derneklerin ana görevi, bulundukları yerde, Cemevi açmaktır. Bakıyoruz, özellikle de Avrupa'da, dernekler bu görevlerini yerine getiremiyorlar. Tarihi gerçeğimiz olan, Dergah ve Cemevleri gerçeğimize yönelmiyor, inanmıyorlar. Bunun sonucunda, doğal olarak, derneklerde çeşitli sıkıntılar yaşanıyor.

Bu sıkıntıların en belirgin şudur: Aleviliği özülle, içi boşaltılmadan, tarihten gelen kurum ve işleyişleriyle yaşamak ve yaşatmak isteyen toplumumuz dernekleşikten artık bıkmıştır.

Özünde Alevilik, İslamın içinde, bir inanç birliğidir. Bu nedenle de, her inanç toplumunda olduğu gibi, kendi kurum ve işleyişleri vardır. Toplumumuz Aleviliğin tarihsel örgütlenme zincirinin DERGAH-CEM-DEDE zinciri olduğunu biliyor. Çok doğal ve haklı olarak bugün de BUNU istiyor. BU örgütlenmemizin, gerici iktidarların kırım-katliam, yasak ve hileleriyle bozulduğunu da toplumumuz unutmuş değil!

Bugün bize düşen görev, nerede Alevi varsa orada Cemevi kurmaktır; gerici iktidarların parçaladığı birliğimizi, çağımızın bilimlerinden de yararlanarak, el ele gönül gönüle DERGAH-CEM- DEDE birliğimizi kurmak, yıkılmaz hale getirmektir. Bu, yalnızca Alevi toplumumuz değil, LAİK DEMOKRATİK TÜRKİYE için de hayati önemdedir. Haydi el ele, gönül gönüle Cemevlerine!

Hacı Bektaş Veli Cemevi İrtibat adresi ve telefonlar: Beukelsweg 67 A, 3022 GE ROTTERDAM, HOLLANDA (31)-(0)(10)- 4867513, 4230031, 4377464, 4732151

KEMAL ERASLAN, KÖLN SAFA GELDİNİZ

Çok şükür yolunuz düştü buraya Canımın cananı safa geldiniz Bir günde uğrayın bizim haneyi Canımın cananı safa geldiniz

Size kavuşmakla huzuru bulduk Harap idi gönlüm şad olup güldük Tatlı muhabbetle eğlenip kaldık Canımın cananı safa geldiniz

Huzurlu yaşamlar daim dileğim Sevginizle atar oldu yüregim Bütün dostlarımı hoşnut göreyim Canımın cananı safa geldiniz

Eşten dosttan iyi haberler aldık Neşeyi sevgiyi sizlerle bulduk Dertli bülbül gibi gülşane daldık Canımın cananı safa geldiniz

Dostların (Kemali) mest eder bizi Birgün olur bizde yoklarız sizi Dostlar helal edin ekmeği tuzu Canımın cananı safa geldiniz

KEMAL ERASLAN, KÖLN ÜSTÜNE

Onca güzellikler yarda toplanmış Sanki ay oturmuş gözün üstüne Sevdikçe seveşim geliyor dostu Gamzeler dizilmiş yüzün üstüne

Konuştukça sözü bana hak gelir Naz ederse bütün koncalar gülür Baktıkça kirpikler sinemi delir Nice tad dizilmiş dilin üstüne

Burunları misgi amber kokulu Kulağında doğru sözler takılı Yürüyüşü selvi fidan yapılı Huri melek inmiş yolun üstüne

Dudaklar andırır tatlı bir kuşu İnciyi andırır dizili dişi Özenip yapılmış onurlu başı Çok marifet almış elin üstüne

Sevgi imiş kainatın direği Yar gönlüne girdim cennet durağı Şimdi beni özler dostun yüreği (Kemali) sar yarı kolun üstüne

MAHMUT SERABİ, WIESBADEN

MADEN OCAĞI

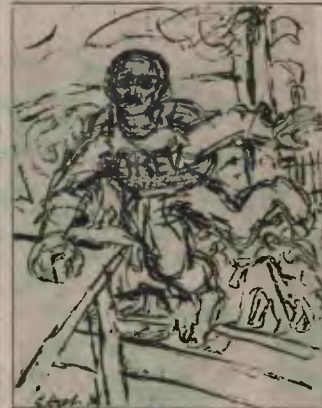
Maden ocağında ömür çürüttük Bir gün halimizi soran olmadı Yeralında taş koymadık erittik

Gene kadrimizi bilen olmadı Hakkı kasp edilen nasırlı eller Pis yabancı diye uzadı diller Şapkaları düştü göründü keller Bu yalın gerçeği gören olmadı

Bir fidandık şu gurbete gelince Yorgunduk bitkindik akşam olunca Maden çöküp yer dibinde kalınca Suçlulardan hesap soran olmadı

Zalim patron bize düşman kesildi Gücüne güç katan hangi kesimdi İnsanlar yakıldı evler basıldı Katillere ceza veren olmadı

Serabiyi yad'ellere sürenler Bizi döviz makinası gibi görenler Dönem desem şartlar beni firenler Azgın yaramızı saran olmadı...

MAHMUT SERABİ, WIESBADEN

PİR SULTAN ABDAL

Meydanda asıldın bizce ölmedin Gönümde yaşayan Pir Sultan Abdal Zulmün celladına boyun eğmedin Gönümde yaşayan Pir Sultan Abdal

Ozanlığı Bedreddine dayattın Zincire vuruldun zindanda yattın Bütün insanlığa elin uzattın Gönümde yaşayan Pir Sultan Abdal

Kızıl ırmak gibi kükreyip coştun Aşılmanın nice engeller aştın Ser verinde sır vermedin savaşın Gönümde yaşayan Pir Sultan Abdal

Yoksulun yetimin hakkın savundun Zulme karşı koydun korkular

Gönül bahçesinde kırmızı güldün Gönümde yaşayan Pir Sultan Abdal

Eserlerin dilden dile söylenir Mekan tutmuş gönüllerde eğlenir Serabi sevdamız halka dayanır Gönümde yaşayan Pir Sultan Abdal

MAHMUT SERABİ, WIESBADEN

UZAT ELLERİNİ

Uzat ellerini yoldaş Birleşmenin zamanıdır Bitsin artık kanlı savaş Birleşmenin zamanıdır

İndirelim şartelleri Susturalım katilleri Hedefe doğru ileri Birleşmenin zamanıdır

Zulme karşı durmak için Bir menzile ermek için Zincirleri kırmak için Birleşmenin zamanıdır

Kara düzen kanlı pazar Katiller kol kola gezer Şair ozan yazar çizer Birleşmenin zamanıdır

Serabi koş meydanlara Haber ulaştır canlara Edirne'den Ardahan'a Birleşmenin zamanıdır

MUHARREM YAZICIOĞLU, ANKARA

SEVMEKLE OLUR

Dünya insanına huzur getirmek, İnsanı, barışı sevmekle olur. Gerçekler uğruna hizmet yetirmek, İnsanı, barışı sevmekle olur.

Ülkemizde tarihlerin izi var, Aklim yetti haksızlıktan sızı var, Evliyanın yol gösteren sözü var, İnsanı barışı sevmekle olur,

Çok büyükler geçti Anadoludan, Örnekler var, şehitlerden Veli'den, Hiç mi okumadın İmam Ali'den? İnsanı, barışı sevmekle olur.

İŞÇİ MUHABİRLER YAZIYOR

Ülkemde verimli yaşayım
dersen,
Benlik duvarını aşayım dersin,
Halkın hizmetinde koşayım
dersen,
İnsanı, barışı sevmekle olur.

YAZICIOĞLU ülke muhtaç
barışa,
Sevgi için girişelim yarışa,
Lanet olsun sevgisiz bir görüşe,
İnsanı, barışı sevmekle olur.

HÜSEYİN GAZİ METİN

DÜNYAYI DÜZELTİR HOŞGÖRÜ BARİŞ

Kan dökmekle bir menzile
varılmaz
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış
Silah yarışıyla dünya durulmaz
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Nükleer Silahlar utanç verici
Doğayı yok eden insan vurucu
Tarihde zalimler olmuşdur öcü
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Kinden, Kibirden, Benlikden
uzak
İnsanlar insana kurmasın duzak
Gelin kardeş olak kol kola gezek
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Dokuz yüz doksan beş hoşgörü
yılı
Uzansın dünyaya dostluğun eli
Böyle buyuruyor Hünkarın yolu
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Birlik beraberlik sevgiden gelir
İnsanca yaşarız eşitlik olur
Çıkarlar uğruna insanlar ölür
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Silah üretiyor süper devletler
Zorbalıkla soyuluyor milletler
Menzil alamadı vurmakla Hitler
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Şu cihana bir göz ile bakalım
İkiliğin serimizden yıkalım
Örümcek kafaya ilim sokalım
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Beraber aç kalak beraber doyak
Beraber çalışak beraber yiyek
Hayata geçirek bir yasa koyak
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

Gazi Metin derim insanlık birdir
Bunu fark etmeyen cahildir
kördür
İnsanca yaşamın tek yolu vardır
Dünyayı düzeltir hoşgörü barış

BARBAROS ALİ

GEÇENİN GEÇ SAATİNDE

Gözler buğulu kan içinde
mosmor
Bakmak istemez artık görmez
kör
Düşmez kapakları kurumuş
Beynim uyuşmuş ruhum acır mı
acıır

Yaslandığım duvar şimdi
arkadaş bana
Radyodan yükselen nağmeler
istem dışı
Yalnızlıktan herhalde ey deli
gönlüm
Gönülüm kırık yaralı acır mı
acıır
Gecenin geç saatinde

BARBAROS ALİ

ÇEK SİLAHINI

Çek silahı daya şakağıma
Korkacağımı mı sandın alçak
herif
Senin tetik tutan parmakların
titriyor gördüm
Korkmuyorum hadi öldür beni
Sevgilerin tükendiği zaman
Nefretinin kini bilendiği an
İşte tamam tamam
Tam sırası şimdi vuran
Yeni yetişen filizlerimi kopar
bedenimi kaldır ortadan

Ben yine doğarım yaşarım tarih
kitaplarında
Ben sevgiyle anılırım, sen
nefretle alçaklığıyla
Beni öldürmezsen eğer o zaman
korkarım
Korkarım hiç göremem
özgürlüğünü
Özgürlük benim, senin, öldüğün
an.

ORUÇ ÇOBAN

BAZEN

Bazen ben de yakarım
Bir cigara
Dumanı kız saçı gibi dalgalıdır,
Oysa kız saçı değildir,
İşte, giderim o an
başka dünyalara, oysa,
Duman kaybolunca
Yıkılır hayallerim,
Ve yine, acımasız bir hayat
Ve yaşam için savaşan
Yoksullar ordusunu düşünürüm,
Ve içimdeki inatçı kin büyür, ve
Kendi kendime
"Yoldaşlar bu davaya
Daha sıkı, daha sıkı sarılalım"
derim
Ve, bu inancımızla savaşır,
Daha da hızlandırılır.

SONGÜL YILDIRAN,
BAĞCILAR

İÇİMDEKİ FERYAT

Sen, siz, sizler zalimce
katletiniz
İnsanı insanları ve niceleri insan
olduğunuz halde...
Analari evlatsız, sevdaları
sevdasız,
Kardeşleri kardeşsiz bıraktınız.

Biz sevgi için, barış için, dostluk
için yürüdük
Ve yürüyeceğiz en güzelleri
yakalayıp yaşamak için.
Bu muydu verdiğin cevap bize
direndik yılmadık karşılık
vermeden
Sizlere başkaldırmadan biter bir
gün acılar ve
Ağutlar dedik.
Nice oldu ağutlar, nice oldu
acılar bitmedi
Bitmeyecek 37 can yandı
yüreğimdeki ağıt
Kül oldu 37 canlar serpiydi,
ülkenin dağlarına
Sivas'ın Dersim'in Munzur
dağlarına

Biz üstlerinde kardelen çiçeğini
gördük
Sizler kanlı kanlı dikenli
çiçekleri...

KERVAN

■ Aylık dergi. ■ Sahibi: Genel Ajans Ltd. Şti. adına İsmail Yıldırım ■ Sorumlu yazı işleri müdürü: Semih İra ■ Merkez yönetim bürosu: Piyerloti Cad. No:17/4, Çemberlitaş, İstanbul. Tel:0212-516 84 64 ■ Temsilcilikler: Esenyurt: Kazım Apıkgöz, Fatih Mah. Suyoluştü Yaprak Sok. No:8 ■ Gaziosmanpaşa: Ayhan Yöle, Zübeyde Hanım Mah. Sultan İşhanı, No:4/2, Dörtöl Tel:0212-536 96 01 ■ Halkalı: Eyüp Barışık, Kuruçeşme Cad. Çiçek Sok. No:19/A Hasanoğlenderesi-Altınşehir ■ Kartal: Niyazi Şahin, Hamam Sok. İdeal İşmerkezi, No:4/4 Tel:0216-353 57 25 ■ Okmeydanı: Neşe Çolakoglu, Piyalepaşa Mah. Piyalepaşa Cad. No:148 Kat:2 Tel:0212-250 9338 ■ Üsküdar: Ali Haydar Göğercin, İ.M.Ç. 6. Blok, No: 6610 ■ Tuzla: Ahmet Karataş, Yayla Mah. Hatboyu Cad. Yıldız Sok. No:6 ■ Adana: Ali Güneşer, PTT Evleri, 1233/6 Sok. No:26, Yüreğir Tel:0322-329 61 02 ■ Adıyaman-Gölbasi: Niyazi Arslan, Asfalt Cad. Tam Elektronik, No:84/6, Gölbasi ■ Antakya: Alaeddin Baklaç, Meydan Mah. Anneplik Cad. B.Leyla Pasajı No:26/2 Tel:0326-213 65 82 ■ Bursa: Ender Can Genç, Çakır Hamam Temiz Cad. Sütmen İşhanı, No:39/3 Tel:0224-223 76 56 ■ Erzurum: Özgür İhtiyar, Cami-i Şerif Mah. Sivas Cad. 24300 Refahiye ■ Gaziantep: Hüseyin Keskin, Seferpaşa Mah. Çamurcu Sok. No:45 27400 Şahinbey ■ İzmir: Emin İra, 440. Sok. No:7/5 Konak ■ İzmit: Muradiye Yılmaz, Fethiye Cad. Sabri Ekmen Sok. No:10/4 Tel:0262-331 15 23 ■ Manisa: Rıza Hoşgökşen, Akgedik Köyü Tel:0236-246 92 43 ■ Salihli: Tacettin Demir, Seyrantepe Mah. İnönü Cad. No:93 ■ Turgutlu: Akın Karayigit, Altay Mah. Akgün Sok. No:6 ■ Zile: Sadık Çıkrıkçioğlu, Uzun Çarşı, Galeri Sok. No:6 Tel:0356-327 34 71 ■ Zonguldak: Ali Arı, Nizam Cad. Uzunçarşı, No:406 Tel:0372-323 33 37 ■ Avrupa Genel Temsilciligi: Murtaza Dersimli, P.O.Box 1822, Londra N1, İngiltere. ■ Diğer yurtdışı temsilcilikleri: ■ Fransa: Şanver Şen, c/o 37 Rue d'Hauteville Paris 75010. ■ Almanya-Frankfurt: Şirin Günel, Neuhof Str. 13, 6 Frankfurt am Main 1. ■ Almanya-Münih: Hikmet Yalçın, Lessing Str. 41, 85757 Karlsfeld. ■ İsviçre: Ahmet Kısa, 7 Rue de Lancy, 1227 Carouge, Cenevre. ■ Avustralya: Eyüp Aydoğmuş, P.O.Box 5072 UNIVERSITY OF Canberra BRUCE 2617 ■ Avustralya-Mildura: Feyzullah Karakurt, P.O. Box 302, Merbin 3505 Mildura ■ Hollanda: Hüseyin Keleş, Bart Venhallenplein, 72 3122 TD SCHIEDAM ■ Rusya: Yevgeni Paşintsev, 29-2-215 General Belov St. Moscow 115563 ■ Basım öncesi hazırlık: Genel Ajans. ■ Baskı: İllıcak ■ Gönderilen yazıları yayınlayıp yayınlamama ve tersine bir istek belirtilmedikçe düzeltme/kısaltma hakkı dergimize aittir. Hiçbir yazı geri verilmez. ■ Yıllık abone bedelleri: Yurtdışı: 300 000TL, İngiltere: 17 Sterlin, Almanya: 120 DM, Fransa: 300 FF, Hollanda: 90 HFL, İsviçre 100 SFr, Amerika 80 \$, Avustralya: 80 \$. ■ Havaletler: Fikriye Kaya, Posta Çeki Hesap No:650143

KERVAN'IN İÇİNDEN

5 AYAK SESLERİ TİTRETİYOR
Türk-İş Ankara eylemlerinin
değerlendirmesi.. Seyit Rıza Güven

6 İŞÇİ SINIFI ÜLKEYİ SALLIYOR
Ahmet Candan

8 TKP'NİN 75. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ

12 KERVAN SÖYLEŞİSİ: MAZLUM ÇİMEN

14 ABTM'NİN ÇIKMAZ YOLU
İsmail Yıldırım

16 KERBELA'YI YARATAN ÇELİŞKİ
SINIFSALDIR
Sabri Yücel

17 LAİKLİK SENDİKALI EMEKÇİDE
Ahmet Turan

20 ALEVİLİK VE MATERYALİZM IV
Alevi-Bektaşî edebiyatında Devriye'ler
ve maddenin dönüşümü. İsmail
Kaygusuz

BU BİLDİRİ, TÜRKİYE'DE, 300.000 ADET DAĞITILMIŞTIR.

Türk-İş Üyesi İşçiler, Emekçi Halkımız! Türk-İş'in Eylem Kararlarını Milanca Uygulamak İçin Haydi İleri!

Burjuvazi aç, saldırgan, doymaz, utanmaz bir sınıftır. Ne mide var, ne yese doymuyor. İNSAF! İşçilerin sabrı taşı, "bıçak kemiğe dayandı" diyerek Türk-İş'in önderliğinde bir dizi eylemlere başladılar.

DEV uykudan uyandı. Burjuvazi korkutarak, burjuvazinin bir daha kalamayacağı mezarı kazmak için kuvvetli kollarını sıvadı. KOLLARINA SAĞLIK.

Burjuvazinin bunalımı derinleşiyor. Sigortalı işçiye, sendikalı işçiye bile tahammül edemiyor burjuvazi. Sigorta yasası olduğu halde, milyonlarca işçi sigortasız. Sendika yasası olduğu halde, işçi için sendikaya üye olmak, "ölümlerden ölüm beğen" demek oluyor. Bu nasıl hukuk, bu nasıl sahtekarlık?

Bir de utanmadan zenginler, onların hükümetleri, emeklilik yasasını değiştirmeye çalışıyorlar. Asgari ücret konusunda ses yok. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, UTANMADAN, bir avuç örgütlü sendikalı işçinin insani ölçüde istediği haklara bile göz koyuyorlar. Ne doymazlık bu! Elektrik süpürgesi bile bir süre sonra dolunca torbasını değiştiriyor.

İşçi sınıfımızın sendikal örgütü Türk-İş'in önderliğinde, tabanın söz ve kararıyla bir dizi eylemlere başladı. İşyerlerine giden servis araçlarına binmemekle başlayan eylemler, yürüyüş ve mitinglerle, bir günlük iş bırakma ve "genel grev"le devam edecek.

Ülkemizde yaşadığımız şu çok önemli günlerde Türk-İş'in başlattığı eylemler hayati önem taşıyor. Eylemlerin her düzeyinde olmak komünistlerin görevidir. Böyle ciddi bir dönemde işçilerin başlattığı bu eylemler ülkemizde demokrasinin gelişmesine, demokrasinin devrime bağlanmasına ve sosyalizme açılmasına katkısı büyük olacaktır. Demokrasi işçilerle gelecek, işçiler yürüyerek demokrasiyi büyüte-

cek ve işçi sınıfı er geç partisiyle iktidara yerleşecektir.

Asırlardan beri hak, adalet, insanlık kavgası veren Alevi toplumu, aynı idealleri taşıyan işçi sınıfıyla yol müshaplığı temelindeki birlik arayışını, bu eylemlerde sınıfa vereceği aktif destekle gösterecektir. İşçi sınıfımızın eylemleri yoksul ve emekten yana olan Alevileri güçlendirecek, Alevi toplumu içindeki burjuvaziden yana sahte Alevilerin maskesini de düşürecektir.

İşçi sınıfımızın giderek yükselen militan eylemleri Kürt ulusunun vermekte olduğu, haklı ve meşru mücadeleye de büyük moral destek olacaktır. İşçi sınıfımızın militan ve coşkulu eylemleri Kürt işçilerine ve yoksullarına büyük güç verecek, Kürt ulusal mücadelesinin emekten ve sosyalizmden yana olan tarafını güçlendirecektir. Türk-İş'li eylemdeki militan işçiler, Kürt ulusu üzerinde her türlü oyunu oynamak isteyen Türkiye ve dünya burjuvazisinin oyunlarını bozacak. "İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ"ni enternasyonalist bir ruhla haykıracaktır. İşçi sınıfımız kurtuluşu komşu devletlerdeki sınıf kardeşlerine saldırmakta değil, kendisini ezen burjuvaziye karşı mücadelede görüyor. Gözleri paradan başka birşey görmeyen Türk, Yunan, Irak, İran zenginleri büyükçe bir boks ringi kurup zenginler arası boks turnuvası düzenlesinler. Türk, Kürt, Yunan, Irak, İran işçisi, emekçisi kardeşler, birbirine

silah çekmeyecektir.

Meydanlarda yıllardan beri mücadele veren işçi sınıfımızın parçası olan "memur" işçiler Türk-İş'in başlatmış olduğu eylemde canla başla yer alacaklardır. Grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar, işçi sınıfımızın en büyük sendikal örgütü Türk-İş ve Türk-İş'in militan, yığınsal eylemleriyle birleşmediği sürece bir hayaldir.

Partimizin 9. Kongre Kararları'nın önemli tespitleri, siyasal taktikleri doğrultusunda işçi sınıfımızın bu militan eylemleriyle, gece gündüz demeden çalışmak, komünistlerin görevidir. Yaklaşan karşı-devrime karşı işçi sınıfımızın militan eylemlerinin içinde olmak, Alevilerin ve Kürt halkının da coşkulu bir şekilde bu eylemlerde yer almaları hayati önem taşıyor. *Düşmanımız birdir. Düşmanımız burjuvazidir.* Alevilerin de düşmanı isim değiştirerek aynıdır. Feodal dönemde Alevilerin düşmanı zengin toprak ağası, onun devletiydi. Bugün ise, fabrikaların sahibi patron ve onun kapitalist devletidir. Kürt ulusunun da düşmanı isim değiştirmekle birlikte zengin, egemen güçlerdir. Partimizi Türk-İş'in eylemlerinde işçi sınıfımızın tam göbeğine disiplinli, militan, işçi terbiyesiyle oturtmak önemlidir. İşçi sınıfımızın haklı ve meşru mücadelesine Alevi ve Kürtleri kaunak hayati önemdedir. Tüm Alevi örgütleri işçi sınıfımızın eylemlerinde eksiksiz yer almalıdır. Alevi dernekleri yürüyüş ve mitinglere dernek flamala-

ıyla katılmalıdır.

İşçi sınıfımızın en büyük örgütü Türk-İş'in başlatmış olduğu bu eylem partimizin yıllardan beri sürdürdüğü doğru görüşlerin nasıl hayata geçtiğini çok iyi gösteriyor.

İşçi sınıfı partisi, Türk-İş'in adının anmaktan korkulduğu bir dönemde cesaret, bilinç ve ileri görüşlülükle Türk-İş'te sendikal birlik, tek parti, tek sendika, tek konfederasyon belgisini vurgulamıştır. Bugün bu doğru görüşü, tek parti anlayışını işçi sınıfımızın devrimci eylemlerinde militanca hayata geçirmek, partili komünistlerin görevidir.

Haydi Yoldaşlar, görev başına. Durmak yok. Al bir tomar bildiri koş işçi kahvesine. YETMEZ. Al bir tomar bildiri daha, koş fabrikalara. YETMEZ. Al bir tomar bildiri daha, koş yürüyüş ve mitinglere. YETMEZ. Al bir tomar bildiri, koş sendikalara, otobüs duraklarına, okullara, köylere. YETMEZ. Al bir tomar bildiri, dal işçi semtlerine. Çal kapıları ev ev, bildiri dağıt. Yetmez, yetmez, yetmez... Durmadan koş. Alevilerle, Kürt emekçileriyle kol kola, omuz omuza burjuvaziye, şeriatçıya, faşisti deli edercesine hak için, hukuk için, adalet için, emek için, özgürlük için, devrim ve sosyalizm için çatarcasına koş! Haydi görev başına! İşçi sınıfımızın militan eylemlerinden Hacı Bektaş anmalarına, oradan işçi sınıfı partisinin 75. Kuruluş Yıldönümü kutlamalarına, coşkuyla ilerlemek için haydi görev başına!

İşçiler yürüsün demokrasi büyüsün!
Demokrasi işçilerle gelecek!
İşçiler birleşin iktidara yerleşin!
İşçi, Alevi yol müshabibi!
İşçiyiz, güçlüyüz, devrimlerde öncüyüz!
İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!
Demokrasi için tek yol devrim!

KERVAN

Bu gelen işçinin ayak sesi

"BENİM İŞÇİM" yalan
"BENİM KÖYLÜM" yalaan
"BENİM EMEKLİM" yalaaan
"BENİM GENCİM" yalaaan
"BENİM İMF'M" yuuuuh

Evet böyle haykırıyordu. Sıcak sınımsak bir Ankara sabahında. Otobüsler akın akın geliyor. Gece boyu süren yolculuktan sonra, işçiler Ankara Tandoğan Meydanı çevresine akıyordu. İşte Demiryolu işçileri geliyor, davul zurna halay çekerek inen Sivas işçilerini görüyoruz, Silifke'ye özgü nefesli çalgıları ile parçalarını çalarak inen Silifkeli işçileri görüyoruz. Tek tek yüzlerine bakıyoruz. En arkada yürüyenler de galiba erzak taşıyor. Kumanyalar alınmış belli.

Tümen tümen, alay alay akıyor işçiler. Saat daha sabah sekiz sıraları. Otobüslerden inenlere *Kervan*'in yaratıcı, girişken militan gençleri koşuyor, bir o yana bir bu yana yanaşan her otobüsten inen işçiye bildiri uzatıyorlar. Bildiri dağıtma gurubumuz inançlı ve inatçı koşuyor. Bildiri verilmedik tek

bir işçi bırakmama azmindeler. Bazı otobüs görevlileri, sendikacı arkadaşlar bildirileri alıyor, kendileri dağıtıyor.

Bir sendikacı uyarıyor, "güvenliğe dikkat" diyor, bir başkası "aman meydana iki adam gönderin pankartı açsınlar" diyor, bir diğeri "bildiriler meydana gitmeli" diyor. Komünist dostu kucaklıyorlar. Kendinden belliyorlar.

Bir grup yoldaş ellerinde 30.000 bildiri ile alana giriyor. Yolda bildirilerin başına "kaza!" gelmesin diye özel dikkat ediyorlar.

Bizim taraf Tekirdağ'dan gelen bir işçi gurubunun yanında. Sohbet ede ede alana yürüyoruz. Bir grup yoldaşı görüyoruz, pankart ve bildirilerle oturmuşlar, eğitim işçileri ile sohbet ediyorlar. Başka bir bölgeden gelen

yoldaşların da alanda bildiri dağıttığını öğreniyoruz. Oturan yoldaşlar da hareketleniyor. Bildiri dağıtmaya çıkıyorlar. Adana'dan yoldaşlar geliyorlar, sonra İzmir'den, Ankara'dan, kucaklaşıyoruz.

Güvenlik gömleği giymiş sarkık bıyıklı hoş olmayan tipler geliyor. Bildiriye gösteriyorlar. Bu "militanca" lafı ne oluyor diye soruyorlar. Provokasyon havası yaratmaya çalışıyorlar.

Alana maden işçileri giriyor, Tuzla deri işçileri, Petrol işçileri, Metal işçileri, nefis sahneler, "Ankara Ankara duy sesimizi, bu gelen işçinin ayak sesleri"

Ankara'nın suyu çok güzelmiş. Park yerlerinden hortumlar uzatılmış, susuz Gazi Mahallesi'nin bir sakini olarak böyle bol suyu bulunca işçilerle beraber saldırıyoruz. Kana kana içiyoruz.

Her taraftan sloganlar, davul zurna sesleri, 250 bin dolayında insan ve işçi disiplini cınlıyor. Ankara işçinin ayak sesleri ile titredi o gün. Kim ne derse desin işçi sendikal birliğini sağlamıştı, nereye vuracağını biliyordu ve siyasi vurgu yüksekti. Çünkü somutu O yaşıyordu, işsizliği, sefaleti açlığı O yaşıyordu ve sınıfın öfkesine de O sahipti. Kim ne derse desin, işçi bir başka geliyor.

Güven Alatl

Ayak Sesleri Titretiyor

Yapılan her eylemde
mızrak yerine vuruyor,
hedef devlet,
hedef MHP,
hedef şeriat oluyor.
Türkiye'de sınıf
kavgası sertleşiyor ve
sokağa iniyor.

Seyit Rıza Güven

Kamu kesimi sözleşme görüşmelerinde yaşanan büyük tıkanıklıktan sonra Türk-İş öncülüğünde sınıf hareketi eylemlilik sürecine girdi. Türk-İş'in sözleşme sürecinde, ücretlere sınıf hareketi açısından asgari istem olan enflasyon oranında zım istemiştir. Türk-İş'in istemleri özetle şöyledir:

"- DİE göre 1992-1994 dönemi tüketici fiyatları artışı yüzde 285.8. 1993-95 seyri ise fiyatlar artış oranı ise, yüzde 297.7 olarak gerçekleşti.

"- 1995'de kamu kesimi toplu sözleşme görüşleri kapsamındaki işçilerin yüzde 86'sının bir önceki iki yıllık toplu sözleşme dönemi boyunca yaşadığı toplam ortalama enflasyon oranı yüzde 292'dir."

Görüldüğü üzere son derece haklı ve bilimsel noktalardan hareket eden Türk-İş kendi üyesi için asgari yani en alt istemi sunmuştur. Türkiye gibi resmi istatistiklerin bile şüpheli olduğu bir ülkede bu rakamlar işçi için *en düşük insani rakamlardır*. Ama herkesin bakışı böyle değil.

Bakanları, yargıtayları hepsi halka karşıdır

Devlet adına görüşmelere katılan ve en azılı özel patrone daha patronvari bir yanaşımla Türk-İş'e % 5 gibi bir sözleşme oranı öneren Devlet Bakanı Dağ, "işçilerin memurlardan daha fazla ücret aldığı" belirtmiş ve yüzyıllık yalanı belki yutan olur diye bir kez daha sallamıştır. Bazı kesim işçilerin çıplak ücreti memur-işçi kesiminden daha üsttedir. Ama bunun çözümü işçi kesiminin ücretlerini memurların seviyesine indirerek değil. Açlıkla boğuşan ve binlercesi ayakkabı boyacılarından, işportacılar kadar çeşitli ek iş yapmak zorunda kalan memur kesiminin ücretlerini de yükseltmekten, insani sınırlara getirmekten

geçiyor. Memur diye hitap edilen kamu işçisi arkadaşlarımız ve onların örgütlülükleri bu konuda karardır.

Tabii ki akıllı burjuva tosunu Dağ'ın incileri bununla bitmiyor. "Bu kadar işsiz varken 28.5 milyon lira istiyorlar." (Hürriyet, 16 Ağustos 1995) diyor. Yani Türkiye'de bu kadar işsiz ve aç insan var, bu siz de aç kalın demektir.

Tabii devlet bu ideolojik saldırılarla kalmıyor, aynı günlerde her nedense yargıtay açıklama yapıyor ve "sosyal haklarının ödenmemesi nedeniyle de olsa, işçilerin topluca viziteye çıkmak üzere işi bırakmaları, yasaya aykırı direniş sayılır ve işverenin iş aktini bildirimsiz ve tazminatsız fesih hakkı doğar." Eski bir türküyü biraz güncelleştirerek söylersek, "bakanları, yargıtayları hükümetleri hepsi halka karşıdır." Bu binlerce kez kanıtlanmıştır. Yargıtay işverenden kesen bıçak olmuştur. Daha bir süre önce kamu kesiminde işçilerin ikinci 6 aylık sözleşme ile kazanılmış haklarına hükümet kendi kafasına göre 6 ay ödemeyi ertelemiş ve bundan doğan trilyonlarca liralık rant gelirini gasp etmiş ve aynı yargıtay bu eşkiyalığı hukuka uygun bulmuştur. Ahmet Candanoğlu bir önceki sayıda bu konuyu işlemiş ve haklı olarak şu sonuca varmıştı. "İşçiye sokaktan başka çare kalmamıştır." Hayat bunu gösteriyor.

Bakin sadece bakanı, hükümeti, yargıtayı değil TİSK adıyla anılan bela patron örgütü de, yargıtaya çok benzeyen DAĞE'yi aratmayan bir açıklama yaptı. TİSK genel sekreteri Kubilay Atasayar, "eylemlerle ilgili önlemin alınacağını ve yasaları tanıdığı hakların kullanılacağını" bildiriyor ve ekliyor "8 Ağustos eylemine TİSK olarak karşıyız (allah allah biz de destekliyeceksiniz diye bekledik!, S.R.G.) çalışma hayatının hiçbir sorunu çalışmamak

veya işe gelmemek suretiyle çözülmez" diyor ve inciyi en sonunda döküyor, "işe gelmeme eylemini yasalara aykırı olduğunu ve karşılığında cezalar olduğunu" hatırlatan Atasayar, "eyleme katılan işçilere karşı bu yasal hakların kullanılacağını" belirtiyor. (Yeni Politika, 6 Ağustos 1995)

Türkiye'de işçiden esiyor yel

Evet tam da böyle. Önce Gazi'de kahvelerinin malum güçlerce taranması ile başlayan olaylar ve bu olayların ayaklanmayla şahlanması, ardından Okmeydanı-Nurtepe-Gazi eksenini ayaklanma deneyimleri, yine Kadıköy'de şanlı 1 Mayıs mitingi, yine 2 Temmuz eylemleri ve en son da Şişli ve Eminönü belediye işçilerinin militan çıkışları, İzmir Anbarlar eylemi... Yani ülkeye birşeyler olmaya başladı. Ve yapılan her eylemde mızrak yerine vuruyor, hedef devlet, hedef MHP, hedef şeriat oluyor.

Anadolu'ya elektrik verilmiş, sanki bir enerji geliyor, herşeyi aydınlatıyor. Herkes bir taraflara kaçıyor. Dönenler daha çabuk dönüyor, yerim sınıfın yanındır diyenler de. Devlet adına konuşanlar artıyor. Aşağılık, adice, insan olmayan herşey emek cephesinden uzaklaşıyor. Herşey cepheleşiyor. Ülkenin en ücra sorununda da, en genel konularda da böyle. Türkiye'de sınıf kavgası sertleşiyor ve sokağa iniyor.

Emek cephesi yumruğunu masaya vuruyor. Son Türk-İş'in Ankara eylemine de, ondan önceki eylemlere de yüzde 90'lara yakın katılım olmuştur. Ankara eylemi 250 bin işçinin katılımı ile gerçekleşmiştir. Kızılay Meydanı'nda toplanan yüzbinlerin mesajlarında siyasi içerik, siyasi derinlik yoğun. Siz hiçbir eylemde, "İzmir İzmir duy sesimizi" ya da "Adana Adana duy sesimizi bu gelen işçinin ayak sesleri"

sloganını işittiniz mi? Olmaz tabii. Ankara mitinginde sokakları dolduran yüzbinlerin haykırdığı "Ankara Ankara duy sesimizi bu gelen işçinin ayak sesleri" devlete bir seslenişti. Ankara sözü ile simgelenen devlettir.

Yine atılan bir sloganda "Türk-İş nerede biz oradayız" sloganıdır. Hiçbir çaba, hiçbir güç bu kadar kalabalığı, Türk-İş'ten başka, toplayamaz. Sınıfın sendikal birliğinin adresi Türk-İş'tir.

Sol hareketimiz, dağıttığı bildirilerinde de gözüktüğü gibi, yine sınıfta kalmıştır. "Devlete, burjuvaziye, sendikalara karşı" diye başlık atan bile olmuş. Sınıfa "milislerinizi kurun", "Kızılay meydanını terketmeyin" yani ayaklanın çağrısına dek çeşitli öneriler var bildirilerde. Bildirinin ilk bölümünde sınıf hareketinin örgütsüzlüğü ve dağınıklığından söz ediliyor, son bölümünde de ayaklanmaya çağırılıyor! Ne bir bilimsellik, ne bir sorumluluk var.

Türk-İş'e yapılacak çağrı, "birliğini bölme, böldürtme ve yeni kazanımları sınıfın hanesine yazdır" olmalıdır. Sınıf hareketinin dışından, anlamadan, dinlemeden, bilmeden ahkam kesmek olmaz. Sınıfın militanlığından bizim hiç şüphemiz olmadı. *Kervan* ekiplerinin dağıttığı 65 bin bildiri o gün alanda elden ele dolaşmıştır. *Kervan*'ın tüm Türkiye'de 300.000 dağıttığı bildiride konu şöyle bağlanıyordu: "Haydi Türk-İş üyesi işçiler, emekçi halkımız! Türk-İş'in aldığı eylem kararlarını militanca uygulamak için haydi ileri!" dedikten sonra, "ülkemizde yaşadığımız şu çok önemli dönemde Türk-İş'in başlattığı eylemler hayati önem taşıyor. Eylemlerin her düzeyinde olmak komünistlerin görevidir. Böyle ciddi bir dönemde işçilerin başlattığı bu eylemler ülkemizde demokrasinin gelişmesine, demokrasinin devrime bağlanmasına ve sosyalizme açılmasına büyük katkı sağlayacaktır." ●

İşçi Sınıfı Ülkeyi Sallıyor

İşçi sınıfının gücünün nasıl ülkeyi salladığını hepimiz gördük. Bu gücü sendikacılar daha iyi değerlendirmeli. Sınıfın önünde fren değil, öncü olmalıdırlar. Son eylemler bunun güzel bir örneğidir. İşçilerle düşen görev ise sendikal birliklerini daha çok güçlendirmektir. Arkasından sendikal demokrasiyi alabildiğine uygulamak için soluksuz sendika içi demokrasi mücadelesi vermektir. O zaman işçilerin özlediği gelecektir.

Ahmet Candanoğlu

Türk-İş bir dizi eylem kararıyla Türkiye'nin gündeminde oldukça fazla yer aldı.

İlk eylem, sendika yöneticilerinin Ankara'da toplanarak DYP ve CHP genel merkezlerine siyah çelenk bırakılmasıydı.

Bu ilk eylem sendika yöneticileriyle sınırlıydı. Diğer eylemler için ülke çapında uygulama kararı alınmıştı. Servislere binmeyerek işyerlerine yürüme eylemi yığinsal olarak başarıyla gerçekleşti. Daha sonra 25 Temmuz'da işçiler iş çıkışında DYP ve CHP il binalarına giderek siyah çelenk bıraktı. Bina önünde adeta miting yapıldı.

Türk-İş'in kararı doğrultusunda 5 Ağustos'ta Ankara'da emeğe saygı yürüyüşü ve mitingi yapıldı. Kışın Türk-İş yine Ankara'da bir miting daha yapmış, bir gecede 130 bin kişiyi toplamıştı. Bu yürüyüşte organizasyon bozukluğu ve yöneticilerin tavrı dikkat

çekiciydi. Bunu eleştirmiştik. Böyle bir eleştiriyi Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral 5 Ağustos yürüşüyle ilgili televizyonda açıklama yaparken değindi. Nitekim 5 Ağustosta yaklaşık 250 bin kişinin toplandığı mitingte bu tür eksiklikler fazla göze çarpmıyordu. Bu miting, Türk-İş'in tarihinin en kitlesel eylemi oldu.

Türk-İş yöneticileri, bütün bu eylemler hükümetin tavrında değişiklik yapmazsa, 8 Ağustos'ta işe gelmeme kararı almıştı. Hükümet pişkindi. İMF ve Dünya bankasının direktiflerini uygulamak istiyorlardı. Türk-İş, 8 Ağustos'ta işe gelmeme eylemini değişiklik yapıp, işe gelip çalışmama ve işyerini işgal olarak değiştirdi. Bu ani değişiklik bazı aksamalar yarattı. Buna rağmen eylem uygulandı.

Bu eylemlerden herkesin ders çıkartması gerekiyor. Özellikle de Türk-İş yönetimi ve genel merkez yöneticilerinin ders çıkartması gerekiyor. İşçi sınıfının gücünün nasıl ülkeyi salladı-

ğını hepimiz gördük. Bu gücü sendikacılar daha iyi değerlendirmeli. Sınıfın önünde fren değil, öncü olmalıdırlar. Son eylemler bunun güzel bir örneğidir. İşçilerle düşen görev ise sendikal birliklerini daha çok güçlendirmektir. Arkasından sendikal demokrasiyi alabildiğine uygulamak için soluksuz sendika içi demokrasi mücadelesi vermektir. O zaman işçilerin özlediği gelecektir.

İşçilerin mitinge en çok attığı slogan

şuydu: "Susma sustukça sıra sana gelecek". Bu slogan bugün haksızlığa karşı çıkmayan herkes için atılıyor. Bu uyarıyı en başta sendikacılar dikkate almalı. Bir takım imtiyazları düşünüp sınıftan kopmamalı. Kopuyorsa görev sınıfındır. Onu hemen değiştirmeli. İyi bir öncüyle ve hergün biraz daha bilinçlenen işçi sınıfıyla yapılmayacak iş yoktur.

Ankara'da işçi sınıfımız bu gücünü göstermiştir.

Kocaeli Sendikalar Birliği öncülüğünde 19 Ağustos 1995 tarihinde Petrol-İş Sendikası Yarımca Şubesi salonunda gerçekleştirilen toplantıya, bazı siyasi parti yöneticileri ile bölgemizdeki Demokratik kitle örgütü yöneticileri katıldı. Toplantı sonunda oluşturulan KOCAELİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ EKMEK ZAMMINA TEPKİ KOMİTESİ ekmek zammına ilişkin olarak görüşlerini basına şu biçimiyle aktarmıştı.

- Ülkemizde en pahalı ekmek İzmit'te satılmaktadır.

- Sendikasız, sigortasız işçi çalıştıran fırın işverenlerinin tam kapasiteyle çalışmaları halinde hedefledikleri kârâ, daha az üretimle ulaşabilme gayreti içinde, maliyeti suni olarak yüksek gösterdiği.

- İzmit'in seçilmiş yerel yöneticilerinin, halkımızın temel gıda maddesi olan ekmeğin fiyatının rekor seviyede artmasına, göstermelik demeçler dışında tepki koymayıp, caydırıcı önlemler almayarak, fırıncı lobisinin etkisinde olduğu,

- Fırıncıların kendi içinde oluşturdukları tekeli kırabilmek ve ekmek fiyatının astronomik rakamlara ulaşmasını engellemek için İzmit Büyükşehir

İzmit'te ekmek 10.000 Lira!...

Ekmeğimizle Oynatmayacağız

Belediyesi'nin ivedilikle ekmek fabrikası kurması gerekmektedir.

Yukarıda belirtilen temel görüşlerin

basına ve İzmit halkına duyurulması ve fahiş fiatla ekmek satılmasına seyirci kalan yerel yöneticilerin konuya duyarlı

hale getirilmesi amacıyla KOCAELİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ EKMEK ZAMMINA TEPKİ KOMİTESİ 23 Ağustos 1995 Çarşamba günü saat 12:30'da İzmit Büyükşehir Belediyesi önünde yığinsal bir basın toplantısı yaptı.

Yaklaşık 600 kişinin katıldığı ekmek zammını protesto eylemi oldukça başarılı geçti. Eylemde ekmek zammını kınayan pankart ve dövizler oldukça güzeldi. Ertesi günkü yerel basında eylemin ayrıntılı yer alması ve savunulması da eylemi örgütleyenlerin başarısını göstermiş oldu.

Türkiye işçi sınıfının önemli bir kesiminin yaşadığı İzmit'te yapılan ekmek zammı işçi sınıfına yapılan yeni bir darbe olarak görüldü. İzmit proletaryası ve onun sendikacılarının bu keyfi uygulamaya karşı çıkışı oldukça güzeldi. Böylece, işçi sınıfının oylarıyla yerel yönetici olmuş kişilerin duyarsızlığını gördüğümüz gibi sınıfın sendikal önderleriyle birlikte bu yöneticilere uyarısını da gördük. İşçi sınıfı, ekmeğine uzanan elleri kırar. Bu bir uyarıdır, ekmeğimizle oynayanlara verilen küçük bir derstir.

Ekmek kavgası emek kavgasıdır. Bu kavgada birlikteyiz.

Kervan-İzmit Temsilciliği

Olmaz, böyle olmaz

25.12.1992 tarihinde Bakırköy Belediyesi'nin dört ilçeye bölünmesi ile Güngören, Bağcılar, Bahçelievler'e tayin kisvesi altında 5 yıllık, 10 yıllık kadrosuz -yıllardır kadroya girmeye bekleyen- işçileri attılar. Gizli pazarlıklarla bağlanan "operasyonlar", tabii ki Anap'lı ve Refah'lı olmayan işçilere yönelikti. İşçileri hiçbir sosyal hakkı, zorunlu tasarruf kesintileri, ikramiyeleri verilmeden haksızca işten attılar.

Eminönü, Şişli, Bakırköy, Beyoğlu, Üsküdar, Pendik, Gebze, İstanbul Anakent, Ankara büyükşehir belediyelerinin halka, belediye işçisine, memuruna, zorbalıkları devam ediyor. Bulgaristan'dan gelen Bulgar'a tapulu ev, iş için para verilirken, Refah Partisi kendisinden önceki dönemde belediyelerde çalışan tüm işçileri zaten azıcık olan ekmek paralarını keserek sokağa attı.

Ekmek tezgahına tekme atmak malını gasbetmek insanlık mı? Adil Düzen, Beyoğlu'nda yaymaca kitap

satan kitapçının kitap sergisine tekme atıp kitapları sokağa dökmek mi? Birkaç serseri gangasterle; namusuyla ekmek parası kazanmaya çalışan işportacının malını gasbedip onu haksızca dövmek mi? Peki bu insanlar nasıl ekmek parası kazansın? Bunu engelliyorsan, ona yeni iş olanakları açman gerekmez mi? Olmaz, olmaz, böyle adil düzen olmaz.

Anap vicdansız ve işçinin, memurun, ezilen insanın düşmanıdır. Refah da demokrasi, laiklik ve insanlık düşmanı, insanların dini duygularını kalkan eden vicdansız bir parti olarak işçi düşmanıdır. Sivas'ta insan yakanlardan başka ne beklenir ki zaten!

Yapmaları gereken 25.12.92-11.8.95 tarihi arasında (daha atacaklarını da ekleyerek) Refah'lı ve Anap'lı belediyelerden atılanlardan özür dilenmelidir. İnsanca iş koşulları sunulmalıdır. Onlar yapmazsa biz işçiler yapacağız. Yaşasın işçilerin kardeşliği!

Fatih Telseren

Kocaeli'nde işçiler haykırdı:

Geliyor işçiler geliyor

İşçiler militan eylem istiyorlar. İşçi sınıfının en büyük gücü birliği. Bu birlik sağlandığı zaman üstesinden gelemeyecek hiçbir sorun olmadığının bilincindeler. "İşçiyle kimse başa çıkamaz", "Şalter inecek hükümet bitecek" diyerek bunu belirtiyorlar.

yaptı. "Zam, zulüm, işkence, işte DYP" şeklinde slogan atıldı. Alkışlar, ısıklar ve yuh sesleriyle CHP'ye doğru harekete geçildi. Buraya da aynı şekilde siyah çelenk bırakıldı. "İşçiler burada Hikmet Çetin nerede" diye soran işçiler, Mithat Sarı'nın konuşması sırasında "silkele başkan düşecekler" diye bağırıyorlar. Çalışmanın, emekçinin sözcüsü olarak geçen bir partinin iktidarda kalmasını istemediklerini belirten M. Sarı'ya işçiler de destek verdi.

Çocuk Parkı'na yürüyen işçilere Mithat Sarı son bir konuşma daha yaptı. "Yapılan bugünkü eylemden olumlu bir sonuç alınmazsa, Ankara'ya gitmeye hazır mısınız?" sorusuna, işçilerden kararlı bir yanıt geldi. "Evet", "O eylemimiz de sonuç vermezse bir günlük iş bırakmaya var mısınız?" sorusuna da aynı kararlı ses yanıt verdi: "Evet".

Eylem süresince işçilerin son derece kararlı olduğu gözleniyordu. Haklarının ellerinden alınmaması için mücadeleye hazırıyorlar. İşçiler militan eylem istiyorlar. İşçi sınıfının en büyük gücü birliği. Bu birlik sağlandığı zaman üstesinden gelemeyecek hiçbir sorun olmadığının bilincindeler. "İşçiyle kimse başa çıkamaz", "Şalter inecek hükümet bitecek" diyerek bunu belirtiyorlar. Yeter be her gelen seni taşıladı.

Atılan taş kemiğine işledi
Uyan artık senin kavgan başladı
Yapış ucundan şuna gir be gir

diyor Aşık İhsani. Haydi aynı kararlılıkla, daha coşkulu, daha militan, daha yığınsal Ankara'ya!

M. Yılmaz

Tüm barikatları,
İşçi yıkacak,
Tüm barikatları

Grev balyozunu
Vura vura
Kıracak sömürü çarkını
Ateş hattını
İşçi yıkacak
Tüm barikatları

Ne savaş kalacak
Ne sömürü
Ne zulüm
Tüm barikatları
İşçi yıkacak gülüm

Abidin Aydın

Kamuda çalışan 600.000 işçinin toplu sözleşme görüşmelerinin 7 aydır sonuçlanmamasını, devletin işçiyle alay edencesine yüzde 5'lik zam önermesini protesto etmek

için Türk-İş'in eylem kararı almasının ardından, Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi 25 Temmuz'da Kocaeli'de de Türk-İş'e bağlı sendikalar, Kocaeli Sendikalar Birliği'nin organizasyonu, geniş katılımlı bir eylem gerçekleştirdi.

Petrol-İş Yarımca, Petrol-İş Kocaeli, Selüloz-İş Kocaeli, Selüloz-İş İzmit, Çimse-İş Kocaeli, Liman-İş, Yol-İş İst. 1 nolu şube, Tütünçiftlik Temsilciliği üyesi yaklaşık 3000 işçi saat 17.30'da SEKA fabrikasının önünde toplandı.

"Ankara Ankara duy sesimizi", "bu gelen işçinin ayak sesleri" sloganını coşkulu ve gür bir şekilde haykırarak, yürüyüşe geçen işçiler, D-100 karayolunu trafiğe kapadılar. Birara polislerin tek şeridi trafiğe açmasıyla yola devam eden kamyon şoförünü yuhlayarak yola yayıldılar, trafiği tamamen durdurdular.

"Hükümet istifa", "İşçiyiz güçlü-

yüz kazanacağız", "vur vur inlesin Tansu Çiller dinlesin", "Yolumuz Ankara", "İşçi, memur elele, genel greve", "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganlarını atan işçilerin kararlılığı ve militan mücadele isteği dikkat çekiyordu. "Ekmek yoksa barış da yok" sloganını atarak bu isteklerini dile getirdiler.

"Geliyor geliyor genel grev geliyor" sloganıyla İzmit şehir merkezi girişine gelen işçiler, Harb-İş Kocaeli, Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen üyesi 1000 kadar işçiyle, "Yaşasın işçilerin birliği" sloganlarıyla birleştiler. Yine alkışlarla ve sloganlarla DYP'ye doğru ilerleyen işçiler üzerinde Kocaeli Sendikalar Birliği yazılı siyah çelenk parti binasına bıraktılar. Birlik başkanı Mithat Sarı hükümetin sözleşmelerdeki tutumu kınayan kısa bir konuşma

75 yaşında yürüyor yolunda

Yarınları kurmak için yola çıkarken torbasına iyi niyetten başka birşey koymayanlar, yapılan hataların faturalarını ödettireceklerdir. Bugün Türkiye'nin en büyük gereksinimi olan tek ve güçlü bir komünist partisinden yan çizmek akli selimden şaşmak demektir.

TKP'nin kuruluşunun 75. yıldönümünde, Mustafa Suphi ve Onbeşleri saygıyla anıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi bu yıl kuruluşunun 75. yıldönümünü kutluyor. Türkiye'nin en eski siyasal partisi olan TKP, aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin Büyük Ekim Devrimi'nde de yer almış Mustafa Suphi ve arkadaşları tarafından 10 Eylül 1920'de kurulmuş ve Bakü'de toplanan birinci kongresiyle ilk programını da hazırlamıştır.

Kuruluşunun hemen ardından Mustafa Suphi ve Ethem Nejat gibi 15 değerli kadrosu Kurtuluş Savaşı'na katılmak üzere ülkeye dönerken Karadeniz'de, daha sonra Cumhuriyeti kuran yönetimde katledilen Türkiye Komünist Partisi, 75 yıllık sürede böylesi nice ihanetler daha yaşadı ama inançlı, özverili komünistlerin omuzlarında her defasinda daha da yükselerek kalktı.

Partinin tarihinde görülen en büyük olumsuzluk 1932'de toplanan 4. Kongre'den sonra tam 53 yıl boyunca bunun aksatılmış olmasıdır. 1985'te toplanan 5. Kongre, 1979'dan beri süregelen Leninist-oportünist ayrışmasında bir dönüm noktası oldu. Partide sağlam bir devrimci çizgi oluşturamayan bu yönetim, gerilemenin sonu olmadığını kanıtlarcasına sosyal demokrasi şarlatanlığından en nihayet burjuvazinin kuyruğunda yağcılığa soyundular. Leninistlerin başarısıyla sonuçlanan bu kavgadan TKP daha da güçlenerek çıktı.

Komünizmi kahvehanelerde değil de, Marks'tan öğrenmek gerektiğine inanan Türkiye Komünist Partisi bu öğretinin ışığında Sovyetler Birliği'ndeki çözümüyle daha en başından doğru yorumlayarak karşı-devrim olarak adlandırmıştı. TKP tüm dünya komünistlerinin gözbebeği olan Sovyetler Birliği'nde yaşanan ihaneti görüp adını koyabilmek gibi bir zoru başarabildiyse eğer, bunda teorik üstünlüğünün yanı sıra tek etken, yalnızca ama yalnızca komünizmi kurmaya inanmış ve adan-

mış olmasıdır.

9.su bu yıl gerçekleştiren TKP Kongre'sinde, dünyada Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra iyice netleşen gericiliğin ardından, ülkemizdeki şekliyle bu gericiliğin, gerek MHP'nin devlette hiçbir zaman olmadığı kadar güçlü bir şekilde yer alması ve milliyetçiliği körüklemesi, gerekse şeriat adı altında İslamcı Hareketle, karşı-devrim rüzgarları estirmeye başladığına dikkat çekildi. "İşçi sınıfının öncüsü" olma adını onuruyla taşımak ancak her dönemde ülkenin somut gerçeklerini doğru değerlendirebilmekle olur. Bugün Türkiye'deki karşı devrim tehlikesine dikkat çeken parti aynı zamanda bu tehlikeyi püskürtecek, ters tepmesine olanak verecek toplumsal öfkeyi de

görmekte ve ana halkanın bu potansiyelin örgütlenmesi olduğunu bu yola başkoymuş bütün komünistlere söylemektedir.

Devletin içinde bulunduğu kriz, Kürdistan'da içine düştüğü kirli savaştan ekonomik, siyasal ve psikolojik açılardan yara almasıyla derinleşmektedir. Bu krizi her zaman olduğu gibi işçi sınıfının üzerine atmak isterken bu defa karşısına bir de milliyetçilik ve dinsel ayrımları da bahane ederek, tüm Kürt halkını ve Alevileri de almaktadır. Günün en önemli görevi bu oyuna gelmemektir. Bunun da tek yolu komünist partisinde örgütlü olmak, örgütlü olmak ve yine örgütlü olmaktır. Örgütlü mücadeleyi bırakan dostlara en güzel cevabı yine Marks ve Engels'-

de buluyoruz. Komünist, "belirli bir devrimci partinin izleyicisi olandır" diye yazıyorlar. Bir diğer konu da, "küçük olsun da benim olsun" kafa-sıyla hareket eden, ancak hareketi bölüp zayıflatmaktan başka bir işe yaramayan anlayıştır.

Bugünü iyi kavramak komünistlerin ilk görevidir. Eskimiş, biryerlerden aşına olunduğu için hoş giden söylemlerle Türkiye devrime ilerlemiyor. Onlar dost sohbetlerini tadlandırıyolar ancak. Yarınları kurmak için yola çıkarken torbasına iyi niyetten başka birşey koymayanlar, yapılan hataların faturalarını ödettireceklerdir. Bugün Türkiye'nin en büyük gereksinimi olan tek ve güçlü bir komünist partisinden yan çizmek akli selimden şaşmak demektir.

Ülkemizin ve dünyanın gelecek mutlu günlerine olan inancımız asla sarsılmaz. Marksizm hayatı aydınlatıyor, Sovyetler Birliği gibi bir örnek bir kere dünya işçi sınıfının beynine çakıldıktan sonra er ya da geç daha iyisi filizlenecektir. Dünyadaki gelişmelerle bilimin penceresinden baktığımızda gidilen yolun sonundaki ışığın adı komünizm diye parlıyor. Hayatın kendisi bunu dayatıyor. Ancak bu gerçekliğin nasıl farkındaysak, biz komünistlere bu yolda düşen görevlerin de öyle bilincindeyiz.

Bugün Türkiye Komünist Partisinin 75. kuruluş yıldönümünü kutluyoruz. Partimizin adını söylerken bile coşkulu ve özverilerle örülü tarihimize gurur doluyuz. 75 yıllık bir geleneği, geçmişi taşımamızın haklı mutluluğunun yanında bugün her komünistim diyenin düşünmesi gereken geçmişi kadar geleceğine de olan sorumluluğudur.

Tarihimizdeki iniş çıkışlar, sonunda hayatın kendi doğrularını getirip dayattığını kanıtlamaktadır. Aklın yolu bir, aklın yolu tek ve güçlü komünist partisi diyor.

**Türkiye Komünist Partisi,
TKP'em benim,
seni düşünüyorum.
Sen dünümüz, bugünümüz,
yarınımızsın,
en büyük ustalığımız,
sen ince hünerimizsin,
sen aklımız, yüreğimiz ve
yumruğumuzsun.
Dünyada bir anılır şanlı soyun**

var,

**sen küçük kardeşisin VKP(B)'nin.
Sen bana bugün
mübarek alnındaki yara yerinle
ve işçi bileklerinde zincir
izleriyle
göründün
yürüyorsun dimdik, pırıl pırıl.
Ömrümde yalnız seninle
ve senin safında olmakla
övündüm.**

Nazım Hikmet

Bayrak hepimizindir

Ziya Savaş Yoldaş altmışını aşmış yetmişine merdiven dayamış, eski kuşak TKP'lilerden. İşçi ve sendikacı kökenli, adeta Türkiye'nin son 60 yılının özeti... Ama ruhu mis gibi bir işçi, bir devrimci ruhu dönemlere sırtını dönmüş, "çözüm devrimdedir" diyen bir namuslu insan. Yıllar sonra yoldaşları ile karşılaştığında "40 yıllık ahbap gibiyim" dedi.

Ne dersiniz yazdıkları da bunu anlatmıyor mu?

ZİYA SAVAŞ

Kadınlarımızın sömürüye ve baskıya karşı mücadele etmedirler. Toplumdaki ikinci sınıf rolü ve karşılaştığı diğer engeller sömürünün ortadan kalkmasına bağlı olarak çözümlenecektir. Kimdir bu kadınlar? Tarlada ırgat, fabrikada işçi, reklamlarda pazarlamacı, okulda öğretmen, evde eş, ana, kısaca toplumun her yerinde. Bu kadınlarımız, barıştan, demokrasiden yana, anti faşist mücadele ile nedeni ile cezaevleri, hastahane ve morg önlerinde savaşan kadınlarımız değil mi? İşsizlik-pahalılığa karşı haykırın, direnişlere geçen, pazarlarda açlıkla mücadele eden, fabrikada direniş geçen, kocasının, kızının, oğlunun haklı direnişine katılan o kadınlarımız değil mi?

Ülkemizde kadın sorununa yaklaşım, kadınlarımızın özgür gelişimine yardımcı olmak, her türlü ekonomik sömürü bağlarından kurtarmak ona omuz vermek ki, kadınlığın insanlığın yarısı olduğuna inanmaktır. Her türlü

ataerkil önyargılardan kadına topluca yüklenmiş geleneksel rollerden, geleneksel değer yargılarından, feodal-burjuva ahlakın özgür gelişimi engelleyici bağlarından kurtulmak gerekir. Kadınlara yönelik hukuki siyasi eşitsizlik ortadan kaldırılmalı, doğurgan niteliği ile uğradığı biyolojik yıpranma asgariye indirilmeli. Aile kurumunun kadını bir çeşit ücretli ev köleliğine dönüştürmesine son verilmelidir.

Asker-polis karması, faşist eli kanlı bu sürümlere karşı gecekondusunu kanıyla canıyla koruyor kadınlarımız. Kadınların katılmadığı hiçbir mücadele, hiçbir eylem başarıya ulaşamaz. Kadınlarımızla omuz omuza, anti-faşist, anti-empyrialist mücadeleyi hep birlikte yüceltelim.

Özgür mücadele alanlarının varlığına inancı sizinle paylaşan ve erkek egemen bir toplumun varlığından bezmiş bir destekçinizden, dünyada kadınların yüzyıl başlarında haykırdığı bir marşın aşağıdaki çevirisini kutlama armağanı olarak kabul etmenizi dilerim.

Omuz omuza yürüyerek gelirken biz bu güzel günün içinden
Aydınlanıyor tüm parlaklığı ile aniden çıkan bir güneşin
Bir milyon kararmış mutfak ve gri fabrika çatısı hep birden
Çünkü şarkısını söylediğimizi duyuyor emekle güllerin

Omuz omuza yürüyerek gelirken biz erkekler içinde savaşımız
Kadınların çocuklarıydı onlar, biz yine onların analarıyız
Doğumdan yaşamın sonuna kadar ter dökmekle geçmeyecek günlerimiz
Yüreklere aç gövdeler gibi ekmek verin ama gül de isteriz

Omuz omuza yürüyerek gelirken biz geçiyor şarkılarımız
Sayısız ölmüş kadın haykırarak eski türküsünü ekmeğin
Kölelikten tadını bilmedi ruhların sanatın sevginin güzelliğin
Evet hem ekmek için savaşımız hem de güller için

Daha güzel günleri getiriyoruz omuz omuza yürüyerek
Kadınların başkaldırması insanlığın baş kaldırması demek
Artık yok kölelik ve tembellik bir yatana on kişilik ekmek
Paylaşılacak güzellikleri yaşamın ekmekle güller, güllerle ekmek

İşgal altında güzel yurdum

Biz ilkokula giderken yurdumuzun güzelliklerinden bahsederlerdi, üç yanı sularla kaplı kıyıları, kuş cenneti gölleri ve daha neleri neleri öğretirlerdi.

Oysa bilmezler bu güzel yurda daha nice güzellikler yakışır. Sömürünün olmadığı sınıfsız bir toplum gibi. Hepimizin istediği ve olması gereken de budur zaten. Ama yurdumuzun bugünkü hali yürekler acısı. İnsanlar aç bırakılıyor, sokaklarda yargısız infazlar gerçekleşiyor, gözaltında kayıplar... Bunlar gelişen devrimci proleter sınıfa direkt saldırıdır. Egemen sınıf iflas eden politikalarını bu türden saldırılarını yoğunlaştırarak yaşatmaya çalışıyor. Ama biliyoruz ki tuttıkları o çürük dallar birgün ellerinde kalacak. Sistemin içindeki caniler o gün halkın önünde aciz kalacak, halkın adaleti onlardan hesap soracaktır.

Sistem çürüdükçe halkın dikkatini başka yönlere çekmeye çalışıyor. Mesela halkın dini duygularını sömürerek onları kıpırdamaz kullar yapmaya çalış-

ıyor. Dinle ya da dindar rejimle yönetilen ülkelere baktığımız zaman çağdaş yaşamdan yoksun, dünyaya ayak uyduramamış ülkeler olduğunu görebiliriz.

Devrimci, duyarlı insanlara "terörist" damgası vuruluyor. Biz kimlerin terörist olduğunu ve yurttaki kimlerin terör havası estirdiğini çok iyi biliyoruz.

Dikkat edersek, son birkaç yıldır sınıfta bütün kötü koşullara, baskılara rağmen müthiş bir hareketlilik var. Bunlar Türkiye'de bunalımın kalıcı olmasından gelen özelliklerdir.

Daha üzerinden fazla bir zaman geçmedi, hükümetin küçük ortağı demokratikleşme paketi adı altında insanlara toz pembe hayaller sunmaya çalıştı, büyük ortak bunu bile çok görüp engel olmaya çalıştı, başarılı da oldu.

Dünyaya mal olmuş, kitapları her dilde basılıp yayınlanmış Yaşar Kemal, bir demeci yüzünden DGM tarafından yargılanıyor. Yalnız Yaşar Kemal değil

daha yüzlerce aydın insan aynı durumda, sendikacılar yine öyle. Örnekler sıralamakla bitmez.

Gündemdeki olaylardan biri de güzel insan, komünist önder N.Hikmet. Bütün dünyada "büyük şair ve komünist önder" olarak bilinip, öylece sevilmiş, sayılmış ve gönüllere taht kurmuş NAZİM hâlâ bizde vatan hainidir. Biz Nazım'ın itibarının iade edilmesi inancındayız. Şimdi de bürokratlar o vatan haini Nazım'ın cenazesinin Türkiye gelmesi ile tarihi utançtan kurtulacaklarını sanıyorlar. Mesele onu cenazesinin buraya gelmesinde değildir, mesele o ibarenin onun üzerinden kalkmasıdır.

Sistemin suçları öylesine çok ki, yazmakla bitmez. Güzel yurdumuz hâlâ işgal altında, bu işgalin ömrünün sonuna doğru gittiğini de biliyoruz. Halkın hesap soracağı günler kapıdadır. Hep birlikte güzel günler için dünyayı ve yurdumuzu çakalların ellerine bırakmayalım, haydi mücadeleye!

Deniz Candan

Alevi örgütlülüğüne evet, Alevi Partisi tuzağına hayır!

CANLARA, DOSTLARA,

Son yıllarda Alevi-Bektaş toplumu-
nun hak arama doğrultusundaki hare-
ketliliği, örgütlenme çabası tüm
toplumsal gelişmenin ve demokrasi
güçlerinin yararına olmuştur. Bu çalış-
manın bu doğrultuda ve giderek emek
güçleriyle bütünleşerek sürdürülmesi
Aleviliğin özüne ve tarihsel-toplumsal
süreçteki yapısına da uygun düşecektir.

Alevi-Bektaş toplumunun ana ör-
gütlenme odağı, canı Dergahı'dır. Der-
gah'ta birlik, en geniş Alevi-Bektaş
topluluğunu sarmalayan bileşkedir, top-
lumu birbirine bağlayan merkezi yapı-
dır.

Aleviliği ülkeye ve dünyaya tanıt-
mada, sorunlara bu alanlarda çözümü
aramada dernek, federasyon, vakıf,
araştırma kurulları, basın yayın organ-
ları vb., Dergah'la koordineli bağlılık
içerisinde görev yapacak kuruluş ve
organlardır.

Diğer yandan bir inanç, bir kültür ve
bir yaşam biçimi olan Alevilik, özüne,
tarihine ve bu yapısına uygun içerik ve
yapılanmayla hareket etmelidir.

Bu dönem Alevi örgütlenmesinde
yoluna, ikrarına bağlı hiçbir Alevi-
Bektaş, Aleviliğin özündeki ideallere,
insanlığın aydınlık geleceğini hedefle-

yen yoluna aykırı tutum ve düşünceler
sergileyemez. Bu, ihanet olur.

Kimse topluma dayanmadan ve
topluma danışmadan, temsil yetkisine
sahip olmadığı gibi, ona yararlı bir
hizmette de bulunamaz. Hele dede-
cem-Dergah olgularını çiğneyip inkar
ederek, kimse Alevi toplumunu hizmet
edemez.

Yapısı ve hedeflediği idealler nede-
niyle ilerici, devrimci, sol ve emekten
yana bir olgu olan Alevilik, başta işçi
sınıfı olmak üzere, tüm demokrasi
güçleriyle el ele, gönül gönüle, omuz
omuza bir birliktelikte dünün ve bugü-
nün mücadelesini sağlıklı yarınlara
bağlayabilir.

Aleviliği burjuvaziye, parababalara
yem etmeye, diyanete ve camiye
sokmaya çalışarak ehlileştirilmeye-Sün-
nileştirmeye ve devlete yem etmeye
çalışan İzzettin Doğan ve Cem gurubu,
zaten kendilerine "zenginler kulübü"
diyerek yollarını çizmişlerdir. Bunların
anlayış, ve tutumlarında Aleviliğe
uygun bir yan var mıdır bugün?
Toplum bunları parababalıkları ve
devletten yana oluşlarıyla tanıyor!

Diğer yandan Alevi-Bektaş toplu-
munun sivil örgüt çalışmaları, yurtiçi ve
yurtdışı Alevi dernek, yayın organı,

yazarların vs.nin çalışmalarını birleştir-
meleri sonucu, 1994'te İstanbul'da
kurulan Alevi-Bektaş Temsilciler Mec-
lisi, bugün geline nokta ne yazık ki,
bu çıkar gurubu bir yönetim eliyle,
Aleviliğin özüne ve Alevi-Bektaş
toplumunun yapısına aykırı ve zararlı
bir konuma doğru sürüklenmektedir.
Haklar mücadelesiyle ve demokrasi
güçleriyle uyarlı ve bağdaşır bir yapı-
lanma yerine, bu meclis, bugün hızla
geri noktalara çekilmektedir.

Gazi olaylarında Aleviden ve emek
güçlerinden yana olmayan tutumları
Temsilciler Meclisi'ni iyice sağa çeken
sürecin bir başlangıcıdır. Sol düşmanlı-
ğı yaparak, işçi sınıfı ve emek güçlerine
sırtını dönerek ilerleyen süreçte, meclis-
sin başındaki bu çıkar gurubu "Alevi
Partisi" ve almasıklarını hayata geçir-
mek, Alevi toplumunu siyasi arenada
pazarlayarak yaralamak için son derece
zararlı bir yol izlemektedir.

Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi
kurucu üyesi *Kervan* Dergisi'ni, Mec-
lis tüzüğüne aykırı, Alevi terbiyesine
yakışmayan yöntemlerle, Meclis Genel
Kurulu dışında, birkaç kişinin kulis
kararları sonucu üyelikten çıkardıkları-
nı söyleyen bu yönetim ekibi, Pir Sultan
Abdal Kültür Derneği'ni ve daha başka

ileri unsurları da Meclis'ten "temiz-
leyerek" Alevi Partisi ve almasıklarını
hayata geçirebilmenin ortamını hazırla-
mak istemektedirler. (*Kervan* Dergisi'-
nin meclis üyeliğinden çıkarılma kararı
ise, defalarca istemlerimize rağmen,
bize ulaştırılmamıştır. Bu durumda
Kervan Dergisi'nin meclis üyeliği
hukuken devam ediyor demektir.)

ABF ve HBV merkezinde kümele-
nen, birkaç basiretsiz yazarı yanlarına
alan bu burjuva liberaller Aleviliğe ve
Alevi-Bektaş toplumuna hizmet ede-
mezler. Bunları tanıyalım. Demokrasi
güçlerine sırtını dönerek, Alevi Partisi
gibi zararlı tutumlarla bu topluma
hizmet edilmez.

- Demokrasi ilkesini ve insan olma
erdemlerini bugüne kadar binlerce
şehidi pahasına, ama gururla yaşatıp
getiren Alevi toplumunun öğretisini,
özüne ve tarihine aykırı davranış ve
entrikaların Alevi derneklerinde yaşam
bulması Aleviliğe yakışmıyor. Kaldı ki,
bugüne dek sola düşmanlıkla iyiye,
güzele, doğruya gidildiğinin örneği de
yoktur.

- Dergah, Alevilerin canıdır, yeri
emekçilerin yanındır!

- Alevi örgütlülüğüne evet, Alevi
Partisi tuzağına hayır! ●

Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri

Yurtiçinden ve
yurtdışından gelen binlerce
can, Pir'lerini ziyaret
ettiler, birbirleriyle
kucaklaştılar. Sazlar
çalındı, türküler söylendi,
muhabbetler edildi.

Her yıl 16-18 Ağustos'ta düzen-
lenen Hacı Bektaş Veli Anma
Törenleri'nin bu yıl 32. yapıldı.
6 yıldır uluslararası niteliğe kavuş-
turulan tören geçen yıla oranla bu yıl
daha kitlesel bir şekilde yapıldı. Yurti-
çinden ve yurtdışından gelen binlerce
can, Pir'lerini ziyaret ettiler, birbirle-
riyle kucaklaştılar. Sazlar çalındı, tür-
küler söylendi, muhabbetler edildi.

Onbinlerce (katılım 150-200 bin
olarak düşünülüyor) can evlere, otelle-
re, kızılây çadırlarına sığamadı. Gece-
leri, arabalar, parklar, çay bahçeleri
uyuklayan insanlarla dolup taşıyordu.

16 Ağustos sabahı saat 10.00'da
açılış töreni yapıldı. Açılışta ilk konu-
şmayı Belediye Başkanı Mustafa Özci-
van yaptı. Konuşmasında genelde
şeriatçı kadrolaşma ve mezhep ayrım-
cılığına ilişkin şikayetleri dile getirdi.
"Alevi toplumunun insana bakış açısı
sevgi ve hoşgördür. Sadece 16 Ağus-

tos'larda değil. Sürekli bu topluma
olumlu mesajlar vermesini istiyoruz.
Bunu ülkenin geleceği için istiyoruz."
dedikten sonra zorunlu din derslerinin
kaldırılmasına da değinen Özcivan
konuşmasına şöyle devam etti: "Hacı
Bektaş Veli Anma Törenlerini hiçbir
siyasi güce alet etmeyeceğiz. Oy için
kimse buraya gelip şirin görünmesin.
Sivas da, Gazi de sonuçta herkesin
yanına kaldı. Onur ve gurur sözleri
havada kaldı. Bu nedenle siyasilerin
gelip nutuk atmalarına izin vermeyece-
ğiz." dedi. "Siyasilere izin vermiyece-
ğiz" diyen Özcivan'a biz soruyoruz,
Cumhurbaşkanı'nı, Başbakan Yardım-
cısı'nı, Kültür Bakanı'nı kim davet etti?
Köktendinci şeriatçı kadrolaşmaya ze-
min hazırlamakla ünlü olan Süleyman
Demirel törende bulunan canlara
"Gönlünüzdeki kini, geçmişteki ezil-
mişlikleri, düşmanlığı atın onun yerine
hoşgörü, barışı koyun" diye çağrıda
bulunuyor. Gerek yoktu Cumhurbaşka-
nı'nın gelip Alevi yurttaşlarına bu
çağrını yapmasına.

Hacı Bektaş Veli'yi öğrenen sevgiyi,
saygıyı, kardeşliği, dostluğu öğrenecek-
tir. Bilimin ışığında yobazlık eriyip
gidecektir. İşte bunların Hacı Bektaş

Veli'yi öğrenmedikleri ortaya çıkıyor.
Bunlar Alevi insanına şirin görünmek
için buralara geliyorlar, başka amaçları
yok.

Törenler daha sonra anma etkinlik-
leriyle devam etti. Beştaşlar'da cemler
yapıldı. Anfi Tiyatroda ve Kapalı Spor
Salonunda Alevi-Bektaş türküler, de-
yişleri, semahları sunuldu. Ayrıca gün
boyu, paneller ve konferanslar devam
etti. İlçe meydanında "Şeriat teslim
olmayacağız" pankartıyla, Hacı Bektaş
Veli'nin "Her ne arar isen kendinde
ara", "Nefsine ağır geleni kimseye
tatbik etme", "İlimden gidilmeyen
yolun sonu karanlıktır" sözlerinde
oluşan pankartlar asılıydı.

Hacı Bektaş şenliklerini panayır
havasına çevirenler de oldukça fazlay-
dı. Hz. Ali'yle, Hacı Bektaş Veli'yi süs
eşyalarından hangisinin üzerine koya-
cağını şaşırmış kalmışlar. İş ticaret
boyutunu fazlasıyla aşmış, boncuk
işleri, süs eşyaları satışı almış başını
gidiyor. Gelen bazı insanlar, etkinlik-
lerden habersiz tatile gelmiş izlenimi
veriyordu. Bunların hepsi yanlış şeyler,
biz kültür etkinliğine ne kadar katkımız
olmalı diye çaba harcamalıyız. Hacı
Bektaş felsefesine ve kültürüne yakışa-

nı yapmalıyız. İşin çıkarıcılık ve ticari
boyutunu bırakmalıyız.

Bol bol kitap ve kaset standlarının
açıldığı şenlikte, bizim de *Kervan*
Dergisi olarak 6-7 standımız bulunmak-
taydı. Arkadaşlarımızın çok disiplinli,
aktif çalışmasına tüm insanlar gıptayla
baktı. Standlarımıza gelip, "*Kervan*
Dergisi ne kadar güçlü, ne kadar aktif
çalışıyor" diyen canlar oldukça fazlay-
dı. Standlarımızın arkasındaki pankart-
larda, "Bilime-sanata düşman şeriatçı
RP kapatılmalı", "Alevilik bir yoldur,
Alevi Partisi Bölücülüktür" pankartları
oldukça dikkat çekti. Çeşitli dernekler
ve dostlarla can cana, gönül gönüle
sohbetler muhabbetler çok anlamlı, çok
içten, çok samimi dostluklar bıraktı.

Alevi-Bektaş kültürüne yakışır bir
şekilde, meydanı burjuva siyasetçileri-
nin her türüne bırakmadan 1996 16-18
Ağustos'unda Hacı Bektaş Veli Tören-
leri'nde buluşmak dileğiyle Hacı Bek-
taş Veli'nin şu güzel sözleriyle yazımı
noktalıyorum:

*Yolu karanlık görüyorsan bil ki
perde gözündedir, yolda değildir.*

Yol ile giden yorulmaz.

Fikriye Kaya

Pirimizin dergahından gidin

Alevi toplumu olarak Ali'nin de, Pir Sultan'ın da, Hacı Bektaş'ın da ve daha birçok şanlı önderlerimizin yolunu sürdürmek istiyorsak, çevremizdeki 3-5 çıkarıcıya değil, bu önderlerimizin geçmişteki siyasetlerine bakıp ona göre kendi gideceğimiz yönü belirlememiz gerekiyor.

Hacı Bektaş-i Veli'yi anma törenlerine yaklaşık 200 bin civarında insan katıldı. Biz tören yeri olan Hacıbektaş'a bir gün önce (15 Ağustos) gittik. Tören yerinde karşılaştığımız dostlarımızla yapılan kısa görüşmelerimizden sonra kitap standımızı açtık.

Törenin açılış günü (16 Ağustos) bir çok devlet yetkilisi geldi. Tabii bunların bu törene katılmalarının sebebi Alevileri çok sevdiklerinden değildi. Bir çoğu yine oy avcılığı peşinde koşuyordu. Ve Aleviliğin o isyancı, o devrimci-demokrat ve insan sevgisiyle dolu olan o güzel yönlerini, kendi pisliklerine alet

edip adeta bitirmek idi amaçları.

Bazı insanlar sanki daha dün Gazi-Ümraniye olayları olmamış gibi söylenen her yuvarlak sözü alkışlıyordu. Soruyorum daha iki yıl önce yakılan 37 canımızın sorumluları bunlar değil mi? Daha dün İstanbul'un göbeğinde Alevilere karşı yapılan bu katliamın sorumluları bunlar değil mi? Şimdi bütün bu yapılanları unutup yine alkışlamaya devam mı edeceğiz? Hayır, hayır kesinlikle. Eli daha dün onlarca canımızın kanına bulanmış bu katillere söylememiz gereken şudur: "Elinizi Alevi toplumunda çekin, Alevi toplumu kendi törenlerini kendisi

yapar. Alevi toplumunu o kirli emellerinize alet etmeyin, etmenize izin vermeyeceğiz."

Öyleyse biz Alevi toplumu olarak bu katillere karşı beraberce haykıralım. Pirimizin dergahından gidin.

Devlet Alevileri sindirme politikasında yalnız değildir. Devletin yanında bir de Aleviyim diye geçinen dökler, yol düşünleri vardı. Amaçları Alevi toplumunu, devlet içine çekip, o güzel kültüründen uzaklaştırıp yozlaştırmaktır. Bu kişiler, Aleviyim diye geçinen 3-5 zengin olduğu için doğal olarak Aleviliği devletin yanına çekip o isyancı o devrimci demokrat yönünü

sindirmek zorunda ki, karşısında sömürüye başkaldıran büyük bir "bela"dan kurtulsun! Sınıfsal konumunda dolayı, devlete de yağcılık yapacak ki, onun sermayesi korunsun!

Tören alanı adeta bir ticaret merkezine dönüştürülmüş. İnsanlar yıllardır kültürlerinde yaşatmaya çalıştıkları o paylaşımcı yönleri adeta yok etmiş gibiydi. İnsanları, kitap okumaktan çok, boncuklara daha çok meraklı gördüm. Ve gördüğüm beni çok üzen bir olay da, insanların taktıkları "medet ya Ali" ya da "yetiş ya Ali" gibi yazılı alın bantları takmış olmalarıydı.

Oruç Çoban

Alevi Partisi ihanettir

Alevilik gelişi güzel çıkmadı

Yüzyılların ihanetine uğramış, ezilmiş, horgörölmüş, her türlü zulme, baskıya maruz kalmış, faili meçhul cinayetlere, kurşunlanmalara hedef olmuş insanlara ve bunlara karşı çıkarak insanca yaşam kavgası veren dostlara, canlara, candaşlara merhaba...

Cümlelerimi Aleviliğin örgütlenme sorunu üzerine kuracağım. Dostlar Alevilik dünyanın kuruluşundan günümüze çeşitli isimler üzerine kurularak gelmiştir. Fakat devamlı olarak iyi ve kötünün ezenle ezilenin mücadelesi olarak günümüze kadar gelmiştir. Çünkü Alevilik gelişi güzel ortaya çıkmadı, haksızlıklara tepki olarak ortaya çıktı.

Günümüzdeki Anadolu Aleviliği kesin hatlarını İslam'dan sonra aldı. Bunu Hz. Ali'yle bağladı. Hz. Hüseyin'le çizgisini buldu. Anadolu'da da gerçek hatlarını belli ederek kendinin son tanımını yaptı. Anadolu'ya gelmeden önce Selçuklu'da, Osmanlı'da Kızılbaş olarak tanını yapıldı. Son dönemlerde Alevi kimliğini aldı, bizce asıl geçerli olan, kimliğin Kızılbaş olmasıdır. Kızılbaşlığın günümüze gel-

İlyas Şimşek, 1969 Sivas Divriği doğumlu. Üç senedir Hacı Bektaş derneğinde çalışıyor. Halkozanlığı geleneğini sürdürme uğraşısı veriyor.

mesi hiç kolay olmamıştır. Devamlı olarak haksızlıklara başkaldırarak isyan ederek yönetime ters düşmüştür. Dede-ler, müridler sayesinde günümüze

gelmiştir.

Asıl yanlış Cumhuriyet'ten bu yana başlamıştır. 1960 sonrasında Türkiye'de esmeye başlayan rüzgârların yelpa-

zesine takılan Alevilik önplana çıkmış, geçmişte kendine düşman olan insanlarla, aynı kulvara, düşmüştür. Altmış sonrası sol legal örgütlenmenin en iyi örneklerini vermiştir. 12 Eylül darbesi sola karşı yapıldı.

Burjuvazi 12 Eylül sonrası yeni siyasetler geliştirip, solu, Aleviliği farklı kulvarlara soktu.

Bu dönemde kurulan Hacı Bektaş dernekleri Aleviliği Cumhuriyet'ten sonraki konumu ile ele alması ile yanlış yaptı, kendini özünden, haksızlıklara karşı başkaldırı bayrağı olmasından, soldan soyutlama yoluna gitti. Bunun gelecekteki tehlikesini düşünemedi, altmış sonrası edindiği yandaşlarını da yavaş yavaş kaybettiğinin farkına varamadı. Sivas olayları bunları daha da kamçıladi. Aleviliği ayrı kulvara soktu.

Aleviliği bu ayrı kulvarında partileştirme noktasına götürmek isteyenler var ki, bu hesabı verilmesi gereken daha büyük hatadır. Alevilik özüne dönmelidir. Gelin canlar haksızlıklara karşı bayrağımızı doğrunun yanında dalgalandıralım! ●

Emekten yana müziği ilerletmeliyiz

Bize kendinden kısaca bahseder misiniz?

1959 doğumluyum. Konservatuvar mezunuyum. Operada bale sanatçısıyım. Bunun dışında doğal olarak müzik yapıyorum.

“Doğal olarak müzik yapıyorum” derken neyi anlatıyorsunuz?

Ailemi anlatıyorum. Aileden gelen bir doğallık. Beşiğim müzikti. Babam Aşık Nesimi Çimen, bu doğallığı yaratıyor. Kaçınılmazlık var. Bunun sonucunda bir yerlerde müziği yakalıyorsunuz, ya da müzik sizi yakalıyor.

Nedir aileden gelen bu doğallık?

Aileyi birkaç kuşak geri götürmek gerekiyor. Aile gökten zembille inmiyor. Ailenin kökünde dedelik var. Ve her dedenin olduğu gibi bizim dedeliğimizde de bağlama ön planda. Bağlama var. Bağlamayı (cura) kuşaktan kuşağa aktararak bizim aileye kadar (bana kadar) gelmiş. Yalnız bu gelişmede babamla birlikte cura işlevini değiştirmiş. Başka bir boyuta geçiyor. Yani sırf nefesler, deyişler, değil toplumsal olgularında yüklendiği emekten, emekçiden yana tavrı almış. Bunun sonucunda kaçınılmaz olarak cura toplum içinde yeni bir misyon yükleniyor. Bu iki misyonun harmanlanması ile aile karakterini de oluşturuyoruz. Sonuçta bana yansıyor. İşte yaptığım ve yapmak istediğim müzik, temelini buradan alıyor.

Aşıklık geleneğinde söz ağırlık alıyor. Neden?

Doğru. Çünkü bizim toplum bir öğreti toplumu. Her deyişinde, her semahda, her şiirde ya da her cemde nasihat yatar, öğreti yatar. Özünü felsefi değerlere yatırır. Böyle olunca müzik bizde ikinci planda. Biz doğru sözün peşinde koşarız. Çünkü geçmişten bu yana baktığımızda isimleri sayarken büyük şair, büyük ozan deriz. Ama büyük müzisyen diye adlandırdığımız bir isme

Sevinçlerini ve sevdalarını saklamaya çalışan ya da bir şekilde yavaş yavaş yitiren bir topluma inanmıyorum. Hepimize düşen görev, sevinçlerimizi de, sevdalarımızı da her ne olursa olsun düşmana inat ayakta tutabilmemizdir. Beste yapmayı amaçlarken bu noktaları gözönüne alırsak, beste kendi tarzını yaratmaya başlıyor. İşte benim tarzım bu.

Mazlum, seni biz bestecilik yanıyla da tanıyoruz. Beste yaparken kendine belli bir tarz mı baz alıyorsun?

Bir tarzı baz alıyorum demek doğru olmaz. Çünkü bir tek insan tipi yok. Etrafımıza baktığımızda o kadar çok insan çeşitlenmesi var ki ve hepsi bir dünya.

Hele bu yaşadığımız coğrafyada etkilenecek o kadar çok unsur var ki! Acılarla içiçeyiz bir kere, kısıtlamalarla, baskılarla, zalimle işkencelerle... Bütün bu saydıklarımız iki unsurdan birleşiyor. Acıda ve hüznünde. Ama görmemiz gereken, yakalamamız gereken bir yanımda daha var. Sevdalarımız ve sevinçlerimiz. Biz elbirliği ile bilerek ya da bilmeyerek ikinci yanımızın üstünü örtmeye çalışıyoruz. Ya da bir şekilde yaşamı bunu dayatıyor bize. Bir yanımda alabildiğine gelişirken, bir yanımda kısırlaşıyor. Sevinçlerini ve sevdalarını saklamaya çalışan ya da bir şekilde yavaş yavaş yitiren bir topluma inanmıyorum. Hepimize düşen görev, sevinçlerimizi de, sevdalarımızı da her ne olursa olsun düşmana inat ayakta tutabilmemizdir. Beste yapmayı amaçlarken bu noktaları gözönüne alırsak, beste kendi tarzını yaratmaya başlıyor. İşte benim tarzım bu.

“Çimen Türküleri”nde bu söylediklerin mi anlatılmak istendi?

Kesinlikle doğru. Çünkü ben halk ozanı değilim, aşık da değilim. Bir hareket içinde doğan misyonda değilim. Dolaşısıyla popülist, slogancı ya da sürekli acılardan, ölümlerden bahseden bir sanatçı da değilim. Bunun yanlışlığından ya da sakatlığından bahsetmiyorum. Bu tarzın içindeki insanlara saygı duyuyorum. Benim misyonum bu değil. Ben kendi tercihimden bahsediyorum. Benim sanatçı kişiliğim, bu tarz müziği kendime entegre edemiyorum. Bu bir tercih sorunu. Yaklaşım biçimi. Ha benim yaklaşımım yanlış deniliyorsa, o zaman Ruhi Su'yu da, Ahmet Arif'i de, Zülfü Livaneli'yi de yanlış bulup reddetmek gerekiyor. ●

rastlamayız. Belki yanılıyorum. Ama ben rastlamadım. Günümüzde böyle birkaç insan var. Ama bizim yapmamız gereken bir kaçları, bir çoklara dönüştürmek. Yani müzikhol yanımızı da geliştirmek zorundayız. Yapılması gereken bu. Yoksa biz hâlâ bir melodiyle 80 tane deyiş söylemeye devam edeceğiz. Dikkat ederseniz bütün melodilerimiz aşağı yukarı birbirinin aynısı. Tavrı olarakta aynı. İşte bu sosyal toplum olmamızın avantajı ve dezavantajlarıdır.

Çimen Türküleri, isimli kasedin senin ilk çalışman. Bu kasette yapmak istediğin nelerdi? Beklediğin sonucu yakalayabildin mi?

Bu kasette yapmak istediğim ilk önce müzikal yapıyı geliştirmek. Etkilendiğim müziğimizi değişik bir çalışmayla, yalnız bağlamaya bağlı olarak değil klasik ve cazın harmanlandığı bir müzik çıkarmak. Bunun için gerekli olan geniş bakış açısı. Bu açının da alt yapıya yansması gerekiyordu. Biz bunu yaptık. Ve ilk olarak da bu tarz çalışmayı başkalarının değil, kendi bestelerimizde denemeliydim. Çünkü bu aşamada ancak kendi sorumluluğumuzu yüklenebilirdik. Ve kasedin adında da anlaşıldığı gibi Çimen Türküleri'yle denedik. Ve başarılı olduğumuza inanıyorum. Çünkü burada amaç kulaklarımızı ileri götürmektir.

Bataklıktaşınız

İsmail Yıldırım

Alevi-Bektaş toplunun hak arama doğrultusundaki örgütlülük süreci, yaşanan gelişmelerle devam ediyor. Toplum, Dergah ve cem-kültür evlerinde, dernek ve vakıflarda birliğini pekiştirmeye çalışıyor. Örgütlendikçe olan-biteni daha iyi anlıyor, önündeki olanakları ve zorlukları daha iyi görmeye başlıyor.

Aleviliğe, işçi sınıfına ve tüm demokrasi güçlerine düşman saflarından bakanlar birdir, aynıdır: Burjuva devlet, onun kurumları, gerici-seriatçı-faşist güçler.

Öte yandan bu örgütlenme sürecinde, sınıfsal yapısından dolayı Alevi toplumu içinde saflaşmalar-netleşmeler yaşandıkça, geniş emekçi dost Alevi güçlerin karşısına, aynı toplum içinden, "Ne Aliler gördüm Osman çıktılar" kabilinden, bu topluma özde düşman ama görünüşte dost görünmeye çalışan kesimler çıkıyor. Her Alevi ana-babadan doğanın Alevi olup, Alevice davranamayacağı gibi, Alevi örgütlülüğüne soyunan, ama siyasi-ekonomik, vb. çıkar gözetken bazı Alevi müsveddeleri de bu süreçte yer alıyorlar. Ama bunların bu süreç içinde maskeleri hızla düşüyor ve maskeleri düştükçe, toplum, tarafından dışlanmaları da o ölçüde kolay oluyor.

İzzettin Doğan ve Cem Dergisi gurubu daha baştan yollarını çizdiler. "Biz Aleviliğin (!) geri kanadını temsil ediyoruz. Aleviliğin devletle, sömürü mekanizması ile, diyanetle, camiyle, milliyetçilik ve Türkçülük bezenip bütünleşmesini savunuyoruz, tarih boyunca taşıdığı idealleri bir kenara bırakmasını, her katliam-her tokat inişinden sonra, öteki yanğını uzatmasını..." savunuyoruz dediler. Bugün de Cem Vakfı adıyla, hükümet protokollü kokteylerinde, "biz Alevi'nin zenginini severiz" söylemiyle ve kendilerini "zenginler kulübü" olarak adlandırmalarıyla, arzuladıkları ve toplumun da onları bu açık kimlikleriyle bildiği yerde duruyorlar. Onlar nerede durduklarını "açık" koymuşlardır. Bu "Alevi" gericiğini, "Alevi" burjuva ve ihanetçilerini tüm Alevi-Bektaş toplumu ve dost kesimler oldukça net görüyor, tanıyorlar. Bu kimliği açık gurubun Alevi toplumuna vereceği zarar "cürmü kadar yer" ile mündemiçtir.

Alevi-Bektaş dostların-canların daha sinsi, daha hain ve o ölçüde zararlı kişi ve kurumlara karşı daha duyarlı olmaları gereken bir dönemden geçiyoruz. Bu dönem, Alevilikte yol ayrımı dönemidir. Olanakların da, ama bilhassa tehlikelerin de kendini daha fazla göstereceği dönemdir. Bu dönemde Alevi toplumu kendi örgütlülük alanı içindeki gelişmelerde, gerçekleri daha iyi gözetlemek ve görmek, ona göre tutum almak, kendini aldatmadan ve

Aleviliği demokrasi cephesinden soyutlamayı hedefleyen bu liberal burjuva kurumunu (ABTM), tasfiye etme sürecine girmiş bulunmaktayız. Bu süreç bu yılki Hacı Bektaş Veli'yi Anma törenlerinde toplum tarafından açıktan başlatılmış oldu. Dedesinden talibine, üyesinden dernek yöneticisine, namuslu yazarına kadar, Hacıbektaş'a gelen tüm toplum bu olguya dikkat çekerek, ABTM'nin gereksiz ve geçersizliğine işaret ettiler.

yılmadan mücadele etmek göreviyle karşı karşıyadır.

Sözünü ettiğimiz tehlike, son dönemlerde sık sık değinmek zorunda kaldığımız, Alevilikte liberal burjuva kanadı temsil eden ihanetçi-Alevi Partisi özleminde olan gurupçukta kendini gösteren tehlikedir. Alevi-Bektaş toplumunun kimi örgüt-yazar ve yayın organının biraraya gelmesiyle oluşan ve toplumun girişim ve inisiyatifine dayanarak geliştirilmesi beklenen Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi, bugün Alevi toplumunun sağlıklı temellerde örgütlenmesi sürecinde kokuşmuş bir ayakbağı, topluma zarar verici, zaman kaybedici bir işleve bürünmüştür. Topluma yeni bölünmeler yaşatabilecek bu gurupçuk yapı, öte yandan teşhir olduğu ölçüde toplum dışına kaymaktadır. Geline nokta, ABTM, toplumun sırtından sökülerek gündemden kaldırılması gereken bir ucubeye dönüşmüştür.

Alevilik inancı taşımayan, işçi sınıfı ve diğer emek güçlerine açıktan düşman, Alevi Dergah-Cemevi ve dedelik kurumuna düşman, Alevi Partisi hülya-

lıyla yanıp tutuşan, savundukları ve kurmaya çalıştıkları fikirleri açık platformlarda gizleyen (takiyye ederek), Almanya'dan gelen finansmanla topluma hava atan, kendi içinde birbiriyle didişen, birbirinin dedikodusunu yapan, demokratik söz hakkı mekanizmasına tahammül edemeyen, Aleviliği demokrasi cephesinden soyutlamayı hedefleyen bu liberal burjuva kurumunu, tasfiye etme sürecine girmiş bulunmaktayız. Bu süreç bu yılki Hacı Bektaş Veli'yi Anma törenlerinde toplum tarafından açıktan başlatılmış oldu. Dedesinden talibine, üyesinden dernek yöneticisine, namuslu yazarına kadar, Hacıbektaş'a gelen tüm toplum bu olguya dikkat çekerek, ABTM'nin gereksiz ve geçersizliğine işaret ettiler.

Yapısı ve hedeflediği idealler nedeniyle, ilerici, devrimci sol ve emekten yana bir inanç ve öğretisi olan Alevilik, başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm demokrasi güçleriyle omuz omuza bir birliktelikle, dünün ve bugünün mücadelesini sağlıklı yarınlara bağlayabilir. Oysa ABTM bugün Alevi Partisi kurma hülyalarının yanı sıra, Alevi toplumunu

tüm demokrasi güçlerinden ayırma, soyutlama, sol ve emek düşmanlığı yapmakla iştigal etmektedir. Bu mudur Alevi hakları için mücadele, bu mudur Alevilerin de içinde olduğu laik-demokrat güçlerin birliğini savunmak?

ABTM ve yönetim şubesi, Alevi toplumuna inanma ve ona dayanma, ona uygun yöntem ve örgütlenme modelleri geliştirme yerine, Cumhurbaşkanı Demirel'le görüşme, "birinci sınıf vatandaş olma!" sarhoşluğunun etkisiyle Demirel'i kültür merkezi açılışlarına ve Hacı Bektaş Veli anma törenlerine çağırarak, İzzettin Doğan'dan geri kalmamış oluyorlar.

Sormak lazım, HBV dernekleri Genel Başkanı ve ABTM Sekreteri S. Özel'i kendine bağlı derneklerden kaç şube ya da yöneticisi destekleyip onaylıyor? Ya da kendisi HBV demediği merkezinde kararlar alırken, Temsilciler Meclisi'nde önerilerde bulunurken hangi şube yöneticisine, hangi tabana sorup ortak görüş belirliyor?

Ya da AABF ve ABTM Genel başkanı Ali Rıza Gülçiçek, AABF'de hangi demokratik karar mekanizmalarını işleterek hangi yöneticisinin ya da üyesinin ortak görüşlerini ABTM'ne taşıyabiliyor? ABTM'inde Alevi Partisi'ni savunurken, sola, devrimcilere, emek güçlerine, Alevi değerlerine, inkarcı-saldırgan bir tutum izlerlerken hangi ABTM üyesi tabanına dayanarak, sorarak bunu yapıyor?

Alevi kimliğinden Alevi Partisini, sol ve işçi sınıfı düşmanlığını anlayanlar bu topluma hizmet edemezler, önderlik hiç edemezler.

Alevi kimliğini belirleyen, Aleviliğin ideallerindeki düşünce ve inanışların yaşama geçirilmesi doğrultusundaki mücadele etmek ve örgütlenme sunmaktır. Bunu hanginiz dile getiriyorsunuz? Flaş olmakla, televizyonda boy göstermekle, parlamenter yaşam hevesiyle Alevi kimliği elde edilemez.

Kendileri dışındakileri Aleviliği kullananla itham edenler, sizler, Aleviliği sizler gibi kullanan mı var allah aşkına?

İt Ürür "Kervan" Yürür

Hacı Bektaş Veli'yi anma törenleri sırasında toplantı kararı alan ABTM, bu toplantıyı Hacıbektaş'tan 25 km. uzakta Gülşehir'de bir otelde gerçekleştiriyor. Toplumdan kaçışın bir başka yoludur bu.

Bilindiği gibi, ABTM'nin 3 Haziran toplantısında (Hacıbektaş'ta) *Kervan* dergisinin ABTM'den çıkarıldığı açıklandı. "TKP'nin yayın organı olması ve bilhassa son zamanlardaki tavırları..." diye gerekçelendirilmeye çalışılan bu karar açıklayan S. Özel, bunu meclis genel kurulunda alınan bir karar olarak duyurmuştu. Yok efendim, ABTM'nin şu genel kurulunda, yok 14 Mart Karacahmet toplantısında alındı

sev beni

bir seher içinde düştüm sevdana
bırakma kapıda al beni beni
sitem edip yıkma gönül bendini
zıbın et sevdanı sar beni beni

ikrarsız olana ikrarım vermem
sevgisiz kapıdan içeri girmem
gider isem eğer geriye dönmem
hazır gelmiş iken sev beni beni

düşmüşüm aşkına oldum ne çare
çıkamam içinden kaldım biçare
sitem edip bakma benim yüzüme
al da koy kapıda kul beni beni

Söz-müzik: Mazlum Çimen

Çimen Türküleri
mazlum çimen

ASM'DEN YÖNETMENLİĞİNİ ARIF SAĞ'IN YAPTIĞI İKİ GÜZEL KASET DAHA!

Duaz-ı İmam

**Dertli
DİVANI**

Onurlu bir yaşam felsefesinden
Barış huzur doğar her ilkesinden
Der, DERTLİ DİVANI şah nefesinden
Sevgi türküsünü çalalım canlar

Dertli Divani

Şahımın kudreti her yüzde belli
Cemali gülşendir açılır gülü
Erenler bülbülü tatlıdır dili
Öter nazlı nazlı yar deyi deyi

İsmail Özden

ASM

Müzik Üretim ve Paz. Ltd. Şti.
İ.M.Ç. Blokları 6610 Unkapanı-İSTANBUL
Tel:0212-520 73 68 Fax:0212-528 11 92

Berrin Sulari ve İhsan Güvercin'in kasetleri de yakında çıkıyor.

İsmail Özden

**Dostun
Dergahı**

yollu kaçamaklarla, yalan beyanlarla meclis üyelerini yanıltmak istemişti. S. Özel alınan bu kararın *Kervan* dergisine yazılı olarak iletildiğini de yalan ifadelerle belirtmişti.

Gelişen süreçte görüldü ki, 3 Haziran'dan önce de, sonra da böylesi bir karar *Kervan*'a ulaşmadı. S. Özel'den 5-6 kez bildirim istenmesine ve onun da "bugün yarın yollayacağım" demesine rağmen, 18 Ağustos Hacibektaş toplantısına kadar *Kervan*'a iletilmedi. *Kervan*'a ulaştırılmayan bu karar bildiriminin hukuki bir sonucu vardı: *Kervan* dergisinin üyeliği devam etmektedir. Bunun sonucu 18 Ağustos toplantısına, bu durumu anlatan dilekçemizle gittik. Bunu görerek paçası tutuşan Meclis üyeleri, alelacele Cafer Özerkoç'a, gerçekleri tersyüz eden, riyakarlıklarını açığa vuran bir çıkarılma gerekçesi yazdırıp toplantıya girme hakkımızın önüne geçmek istediler.

Hatırlanacağı gibi önceki gerekçe "TKP'nin yayın organı olmak ve son zamanlardaki tavırları...." idi. Kalemle alınan 18 Ağustos gerekçesi ise aynen şöyle,

"18.8.1995 Hacibektaş-İSTANBUL(?)

Alevi-Bektaş Temsilciler Meclisi Başkanlık Divanı

KERVAN DERGİSİ'ne,

ABTM'nin oluşum sürecinde teknik bazı aksaklıklar sonucu ABTM üyesi sayılmanızın yanlışlığı yönetim kurulumuzca ve ABTM, TM ve YK kararları ile üyelikten ihracınıza ilişkin yazımız gecikmiştir.

Tarafınıza iletilmesi gecikmiş olan yazı; 'Kervan Dergisi'nin ABTM yapılanmasından çıkarılması' şeklindedir.

Bilgilerinizi rica ederiz.
ABTM Başkanlık Divanı

A.Cafer Özerkoç-Propaganda ve örgütlenme sorumlusu"

Burada yanıtlanması gereken birkaç nokta var.

1- *Kervan* dergisi ABTM'nin hangi genel kurulunda tartışılarak üyelikten çıkarılmış ve onaylanmıştır?

2- Bu süreçte neden *Kervan* dergisinin görüşü alınmamış, savunma hakkı kullandırılmamıştır?

3- 3 Haziran toplantısında *Kervan* dergisinin çıkarılma gerekçesi "TKP'nin yayın organı olması..." şeklindeydi. 18 Ağustos'ta gerekçe metni neden değişti?

4- Bu çıkarılma kararını yolladığını söyleyen ama yollanmayan S. Özel ve

Meclis YK'sı yalanla iştilal etmiş olmuyor mu? Daha sonra defalarca başvurularımıza cevap vermemekle oyalama taktiği yapmış olmuyorlar mı?

5- Genel Kurula katılacağımızı duyanlar alelacele 18 Ağustos tarihli bir karar metni kaleme alıyorlar. Neden daha önce yollamadınız da, toplantıya girerken, toplantıya katılmamamız için alelacele imzalatıyorsunuz? Neden yalan söylemeye gerek duyuyorsunuz, durumunuz bu denli aciz mi yoksa? *Kervan*'ın Haziran toplantısında üyelikten çıkarıldığını söylüyorsunuz, (S.Özel de 19 Mart'ta çıkarıldığını söylemişti) bu yalan değil mi? Toplantıya girerken, "bu metni kapıda imzalamam, Genel

Kurulda imzalayacağım" deyişimi, neden "ben imzalamam dedi" diye beyan ediyorsunuz? Şimdilerde hepiniz işleri yalanlarla, takiiyelerle "götürüyorsunuz".

Siz, Sivas katliamını kendine rant yolu yapan Lütfü Kaleli, divan başkanlığı görevini yürütüyorsunuz. Yine riyakar ve yalana dayalı çalışıyorsunuz. Meclis dışında farklı, genel kurulda başka konuşuyorsunuz. "Siz de haklısınız, dilekçenizi yazıp getirin" diyorsunuz. Ama genel kurulda iki dakikalık söz bile vermiyorsunuz.

Bu topluma layık olmayışınızı, riyakarlığınızı, Alevi Particiliği hevesinizi sol ve emek düşmanlığınızı, anti-demokratlığınızı, yalanla iş yaptığınızı daha çok yazmak örneklemek gerekebilir. Ama biz, sizlerin yanlış tavırlarınıza rağmen terbiyemizi koruyarak bir hukuk mücadelesi verdik. Sizleri daha iyi tanıdık. Amacımız, son gelişmelerden sonra Meclis dediğiniz o yapı içerisinde durmak da değildi. İki dakikalık söz istedik. İsrarla hep bir ağızdan saldırdınız, kabul etmediniz. "İki dakikalık söz verelim, korkmadan ne söyleyecek bakalım, dinleyelim" diyemediniz? Çünkü açıklarınızı, yalanlarınızı ortaya serecektim. Bunlardan korkunuz. Bu korkudan Meclisinize aldığınız fedai de sizleri kurtaramaz.

Bazı dostların, "bunları yazmayın ama" deyişleri ne kadar yersiz. Bunları yaratanlara dönüp "yapmayın dostlar" diyeceğinize...

Ey, çıkarıcılar meclisi! Çıkmaz bu yol bir yere. Aleviliği kullanmayı bırakın! Alevi haklarını, işçi sınıfının gücünü ve önemini, Kürt ulusunun demokratik haklarına sahip çıkmayı görmezden gelemezsiniz. Bataklığıtasınız!...

Faşistlerden hesap soralım

Kayıplara karşı tek yumruk

Buna karşı gerçekten duyarlı olmak gerekiyor. Bugün hâlâ devam eden oturma eylemi, Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda mum yakma vb. eylemi gibi eylemliliklere daha kitlesel katılım olması gerekiyor.

Günümüzde hızla devam eden ve gitgide artan gözaltı kayıpları artık hat safhaya ulaştı.

Devletin özellikle devrimci demokratların üzerinde uyguladığı bu politika insanları yıldırılmayacaktır. Bugün bizim yapacağımız şey gözaltı kayıplarına karşı daha gür mücadele etmektir.

Sorun sistemin, düzenin sorunudur, düzenin yarattığı şeydir. Bu düzen değişmediği zaman bunun önlemi alınmaz ama mücadele edilerek devlete geri adım atılabilir. Bunun örneği Bakırköy'de yaşadık. Gözaltına alınan Ayfer Ercan'ın ailesi ve akrabaları emniyet müdürlüğüne başvurdularında, Ayfer Ercan'ın kendilerinde olmadığı söyleniyor. Ancak çeşitli girişimler

sonucu Ayfer'in kendilerinde olduğunu kabullenmek zorunda kaldılar. Ve Ayfer kaybolmadı!

Şöyle bir geriye baktığımızda, gözaltı kayıpları 1980'den bu yana giderek ve hızlı bir şekilde artmış. 1981, 1982, 1983 ve günümüz 1995'e kadar gelmiş, en çok gözaltı kayıpları yargısız infazlar insan hakları ihlali 1995 olmuş.

Buna karşı gerçekten duyarlı olmak

gerekiyor. Bugün hâlâ devam eden oturma eylemi, Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda mum yakma vb. eylemi gibi eylemliliklere daha kitlesel katılım olması gerekiyor. Devrimci-demokrat insanların üzerinde yapılan bu baskılar cezasız kalmayacaktır, hesabı birgün sorulacaktır.

Öyleyse dostlar, yoldaşlar, Hasan Ocak'lar, Ayşenur Şimşek'ler, Kenan Bilgin'ler, Rıdvan Karakoç'lar, Hüseyin Toraman'lar ve daha binlerce insan için mücadele bayrağımızı yükseltelim. Gözaltı ve yargısız infaz yapanlara, köy yakanlara, işçi emekçi kesimini her gün biraz daha dayanılmaz koşullara bürkenlerden, faşistlerden hesap soralım.

Sloganlarımız türkülerimiz inancımız
Dilden dile dolaşacaksa
Yarınlar işçi emekçi iktidar olacaksa
Bu zulüm bu baskı bitecekse
HOŞ GELDİN SAFA GELDİN ÖLÜM

Sokaklarda dağlarda insan
öldürülmeyecekse
Yargısız infazlar gözaltılar olmayacaksa
Köyler yakılıp savaşlar duracaksa
İşçi sınıfının öncüsü TKP olacaksa
HOŞ GELDİN SAFA GELDİN ÖLÜM

Kerbela'yı yaratan temel çelişki sınıfsaldır

Sabri Yücel

Sii şeriatçıların yaptığı gibi sırtımızı zincirlerle dövmekle, saç baş yolup, ağız burun kanatmakla İmam Hüseyin'e layık olamayız. Ona layık olmanın tek yolu, Kerbela'da verilen savaşımdan gerekli dersleri çıkartmaktır.

Bundan 1315 yıl önce (M.680) insanlık alemi, tarihin en korkunç, en acımasız ve en kanlı kıyımlarından birine tanık olmuştu. İslam peygamberi Hz. Muhammed'in torunu ve İslam'ın ilk ve en sadık inanırından Hz. Ali'nin oğlu Hz. Hüseyin yetmiş iki aile efradı ve yandaşlarıyla birlikte, İslam tarihinin en aşağılık halifesi, en sefih sultanı Muaviye oğlu hain Yezit'in şer güçleri tarafından Kerbela'da alçakça katledildiler. Emevi hanedanının İslam toplumu içine soktuğu kin ve nifak tohumları, o günden bu güne her türlü çatışmanın, ayrılığın, düşmanlığın temel kaynağı olmuştur.

Hz. Hüseyin ve yandaşlarının Kerbela'da şehit edilmeleri, özelinde elbette ki İslam tarihini ilgilendiren trajik bir olaydır. Ancak öz, biçim, nitelik ve nicelik olarak salt dinsel-inançsal bir olay değildir. Kerbela'da yaşanan o destansal direniş olayının, tüm insanlık tarihini ilgilendiren sosyal, siyasal, kültürel ve ekonomik boyutları vardır. Bana göre yanlış olan, olaya genellikle hep dinsel-mezhepsel ve kabilesel çelişkiler boyutundan yaklaşılmış olması; işin sosyal, siyasal, kültürel ve ekonomik boyutlarının göz ardı edilmesidir. Oysa Kerbela olayı da, her toplumsal olay gibi ekonomi, siyaset, sosyoloji ve tarih bilimlerimizin bilimsel-nesnel verilerinin ışığı altında incelenmesi gereken toplumsal-siyasal bir olaydır.

Çoğu insanlar -saf ve içten inançlı Sünniler dahil- İslam peygamberinin torununun, çoluk çocuğuyla, bir avuç akadaşıyla, Kerbela'da insafsızca katle-

O bir isyankardır, o bir direnişçidir, o bir hak savaşımıdır. Onun isyanı, direnişi, savaşımı güzeldir, uludur, erdemlidir, onurludur.

Çağımızdaki Yezit artıkları da bunu çok iyi biliyor ve ol sebepten korkuyorlar.

İMAM HÜSEYİN

Kerbela Çölü'nde Yezit zulmüne
İsyanla direndi İmam Hüseyin
Bir ölümsüz simge, geldi bu güne
Hakka can verendi İmam Hüseyin

Biat eylemedi hain soyuna
Kanıp aldanmadı hiç bir oyuna
Destan yazdı On Muharrem ayına
Gerçeği görendi İmam Hüseyin

Zalime yiğitçe meydan okuyan
Hakkı ilmi ilmi kalpte dokuyan
İnsanlığa yıldız yıldız bakiyan
Halka nur verendi İmam Hüseyin

Kavgasıyla örnek oldu cihana
Ezilib horlanan yoksul insana
Başkaldırdı namussuza hayına
Yolu hak sürendi İmam Hüseyin!

Kerbela'da yetmiş iki canıyla
Suladı çölleri temiz kanıyla
Zalimlere korku saldı ünüyle
Bir yiğit erendi İmam Hüseyin

KIZILGÜL'üm Hüseyin'e varın ver
Davasına emeğin ver terin ver
Gerekirse hak yolunda serin ver
Yarına yarandı İmam Hüseyin

dilmesini havsalasına sığdıramamakta ve bu kanlı kıyım karşısında sessiz kalan Allah'a (!) isyan etme noktasına gelmektedirler. Şii, Alevi-Bektaşî (hatta bazı Sünnî tarikatlar) yazını incelediğimizde, bunun pek çok örneklerini görebiliriz. Denilebilir ki, Kerbela şehitlerinin ardından dökülen gözyaşı, çekilen acı, insanlık tarihi boyunca dökülen gözyaşının ve çekilen acının hepsine bedel gibidir.

Peki, 1300 yılı aşkın bir zamandır insanlığı yasa boğan bu acı olayın gerçek içyüzü nedir?

Hz. Hüseyin insanlık tarihinde -özelinde İslamlık- zulme, haksızlığa, adaletsizliğe, karanlığa, kötülüğe, erdemsizliğe, ahlaksızlığa, riyakarlığa, yalana, sömürü ve talana karşı direnen ve bu uğurda başını vermekten çekinmemiş yiğit bir insanlık önderidir.

İnsanlık dünyası sınıflı toplumsal, siyasal, kültürel ve ekonomik düzenlere (köleci, feodal, kapitalist toplum düzenleri) geçtiği çağlardan, bu yana sınıflar birliğiyle sürekli kavgaya ediliyorlar. Bu sınıfsal kavganın adı, biçimi, nedeni, özelliği, niteliği, tekniği ve sonuçları çağdan çağa, toplumdan topluma bazı farklılıklar göstermekle birlikte, özü ve içeriği pek değişmedi. Söz konusu kavganın özü ezen- ezilen, sömüren-sömürülen, efendi-köle, emek-sermaye çelişkisiyle yoğunlaşmıştır. Köleci toplumsal düzende, M.Ö. 70'lerde on binlerce köleyi ayaklandı- rıp Roma'yı sarsan, ancak ayaklanmada başarısız düşerek, binlerce yandaşıyla kılıçtan geçirilen, çarmıhlara gerilen Spartaküs ile, Kerbela'da 72 yandaşıyla beraber kellesi uçurulan Hz. Hüseyin, bence aynı soylu hak kavgasının ölümsüz birer simgesidirler. İki olayın niteliklerinin değişik olması, onları birbirinden farklı kılmaz. Her iki önde-

rin bulunduğu nokta zulme ve haksızlığa karşı ölümüne direnmedir...

Bu soylu savaşımın öncü halkaları hayli kabariktir. Asya'sından Avrupa'sına, Afrika'sından Amerika'sına dek yüzlerce, binlerce hak ve halk savaşı önderleri, verdikleri destansal mücadelelerle ışık olup, sömürü ve zulüm altında inleyen insanlığın yolunu aydınlatmışlardır. Onların yazdıkları direniş destanları hak ve özgürlük savaşı tarihimizin en şanlı sayfalarını oluşturmaktadır. Bu ölümsüz öncülerimizi tek tek anıp, sadece adlarını yazmak için bile sayfalar yetmez! Hüseyinler az değil ki, Kerbelalar saymakla bitmez ki!..

Evet, Kerbela Çölü'nün yakıcı kumlarında katledilen 72 canın bitimsiz acısı, yalnız Ehl-i Beyt yanlılarının değil, tüm insanlığın yüreğini her zaman dağlayacaktır. Ama o dağlı yüreklerin sahiplerinin bilincini ve zulme ve haksızlığa karşı direniş azimlerini de sonsuza değin bileğleyecektir.

Kanım odur ki; Hz. Hüseyin'i Hüseyin yapan etken, onun Resullullah'ın torunu, Şirullah'ın (Allahın arslanı) oğlu olması değil, -kuşkusuz bunlar önemli bir etkidir, ancak belirleyici değildir- kendisinin Kerbela'da yarattığı destansal direniştir. Hüseyin, bir avuç yakını ve bir avuç sadık arkadaşıyla o günkü egemen güçlerin, sömürücü, soyguncu, vurguncu yobaz tayfasının baş temsilcisi, alçaklar alçağı hain Yezit'e biat etmeyip, onun binlerce kişilik ordusuna, yiğitçe meydan okumuş ve şerefli bir biçimde şehit düşmüştür. Hz. Hüseyin'i yüceleştiren, ölümsüzleştiren, diğer imamlar içinde farklı bir mevkiye oturtan şey, Kerbela'daki kutsal isyanıdır. Hz. Hüseyin eğer tüm insanlığın gönlünde taht

kurabilmişse bu. Kerbela çöllerinde dalgalandığı onurlu direniş bayrağının sayesinde olmuştur.

Bugün ülkemizde devletin dinsel makamlarına kurulmuş kimi şeriat tellalları, kimi din adamı kılıklı şarlatanlar, Hz. Hüseyin'in isyancılığına dokundurma yaparak onu, otoriteye karşı geldiği için örgütlü biçimde suçlamaya, Yezit alçağını ve ardılarını haklı çıkarmaya yeltenmektedirler. Ancak unutmayalım ki, böylesi yaklaşımlar Hz. Hüseyin'i ve mücadelesini küçültememiş, aksine onu daima yüceltmıştır.

Evet, o bir isyankardır, o bir direnişçidir, o bir hak savaşımıdır. Onun isyanı, direnişi, savaşımı güzeldir, uludur, erdemlidir, onurludur. Çağımızdaki Yezit artıkları da bunu çok iyi biliyor ve ol sebepten korkuyorlar. Sömürücü egemenler ve onların dümen suyundaki sahtekar din adamları 1315 yıldır hep bu korkuyla yaşadılar. Muaviye münafığı iktidarını iyice pekiştirdikten sonra, "adamlarına seksen deve yükü kitap yazdırdım, artık Ehl-i Beyt'in işini bitirdim." dedi ama güneşi balçıkla sıvayamadı. Muaviye ve Yezit, yani Emevi şeriatçıları Hüseyinlerden korkmakta haklıdır. Çünkü Hüseyin ve yandaşlarının Kerbela'da yarattığı efsanevi direniş ruhu, dünyanın her yerinde değişik adlarla ve değişik biçimlerde karşılına dikiliyor, hak ve özgürlük savaşımının şanlı bayrağını kan can pahasına yücelerde dalgalandırıyorlar. Onları ne SİVAS YANGINLARI, ne GAZİ KİYIMLARI yıldırmadı ve asla yıldırılmayacaktır!

Eninde sonunda, ezilen, sömürülen mazlum insanlar hak ve özgürlüklerini elde edeceklerdir. Yeter ki Hz. Hüseyin gibi öncülerimizin yarattığı hak ve özgürlük savaşımının içyüzünü iyi anlayalım. Şii şeriatçıların yaptığı gibi, sırtımızı zincirlerle dövmekle, saç boş yolup ağız burun kanatmakla İmam Hüseyin'e layık olamayız. Hz. Hüseyin'e layık olmanın tek yolu vardır: O da Kerbela Olayını derinlemesine tahlil etmek ve orada verilen savaşımdan gereken dersleri çıkarmaktır.

Kerbela'yı yaratan temel çelişki sınıfsaldır. İslam içinde İmam Ali ve İmam Hüseyin ve öteki Alisoylular, imamlar ezilen, sömürülen, hor görül- len, haksızlığa uğrayan, insanca yaşatılmayan sınıfların temsilcisidirler.

Bin yılı aşkın Türkiye tarihinde, Ali yandaşlarının (Alevilerin) yoksul ve emekçi kesimlerinden çıkması ve bunların Selçuklu ve Osmanlı tarihinde çok sayıda büyük çaplı isyanlara girişmesi, herhalde tesadüfi olgular değildir.

Kerbela çöllerinde ateşlenen hak, özgürlük, eşitlik, adalet ve insanca yaşam savaşımının sönmez meşalesini bizlere armağan eden Hüseyinlere gönüller dolusu selam ve sevgiler! ●

Laiklik sendikalı emekçide

Örgütlü, sendikalı işçi, hak peşinde, alınterinin karşılığını alma mücadelesinde, yarınını düşünme zahmetinde olacaktır, bu da yarınları kadere bırakmayacak, rızkını sömürü güçlerine devretmeyecek, sermayeden alacağı olan hakkını mahşere ya da allaha bırakmayacak demektir. İşte bu çerçevede düşününce, laikliği de işçiden ayırmak mümkün değildir.

Türk Metal sendikasına bağlı olan bir işyerinde çalışıyorum. 1800'ün üzerinde işçi çalışıyor fabrikamızda. Yani sendikamız var, sigortamız var, doyacak kadar maaşımız, sosyal haklarımız var, vs.

Ben böyleyim ama, Türkiye'de sendikalı işçi sayısı gülünç rakamlarla ve işçi sayısına göre gülünç yüzdeliklerle seyretmekte. İşçilerin ezici çoğunluğu sendikasız, çoğu da hâlâ sigortasız ve bir o kadarı da bedava çalışıyorcasına; karın tokluğunun bile altında ter döken ne sendikası ve ne de sigortası olmayan emekçilerle dolu.

Bu dengesizliklerden yola çıktığımız vakit Türkiye'de şunu görüyoruz: Sendikalı işçi haricindeki işçilerimizin %30'una yakını maaşı ne olursa olsun asgari ücret üzerinden vergilendiriliyorlar. Şöyle bir düşünüyorsunuz, demek ki devletin, askeriye, meclis, eğitim, sağlık, kültür, imar, altyapı, üstyapı, haberleşme aklıma gelmeyen bir sürü hizmeti, işçilerin, ceplerine girmeden kesilen bordrolardan karşılanıyor. Çünkü her kazandığı kuruşun vergilendirilmesi sözkonusu. Ama sendikalı bir işçinin maaşı neyse onun üzerinde vergi kesilir, fazla mesai yapar, ikramiye alır, yakacak yardımı alır, yani ne kadar eline para geçerse onun bürütü üzerinden vergisi alınır. Bunlar da tartışma konusu yapılabilir tabii ama bu yazıda amacım sendikalaşmanın sendikalaşmamaktan daha iyi olduğunu göstermektedir. Ve emekçi de bunun mücadelesini veriyor zaten, ancak karanlık güçler burada da boş durmuyorlar. İşçilerin birlikteliğini bozmak için ellerinden geleni bırakmıyorlar.

Kısacası işçi, İŞÇİ+SENDİKA de-

mektir. Yani örgütlü işçi, sendikalı işçi. Sendikalı işçi haklarının daha bilincindedir, kazanımlarımızı ilerletmek birliğimizle gerçekleşir.

Örgütlü, sendikalı işçi, hak peşinde, alınterinin karşılığını alma mücadelesinde, yarınını düşünme zahmetinde olacaktır, bu da yarınları kadere bırakmayacak, rızkını sömürü güçlerine devretmeyecek, sermayeden alacağı olan hakkını mahşere ya da allaha

bırakmayacak demektir. İşte bu çerçevede düşününce, laikliği de işçiden ayırmak mümkün değildir. Örgütlü işçi laikliğin sahibidir. Laiklik, ne mecliste, ne anayasa kitabının yurt sathına yayamadığı yapraklarında olmaz, laiklik sendikalı işçi güçlerinde olur. Sendikalı örgütlü bir sivil toplumla kucaklaştığımızda, laikliğin tohumları yurdun her zerresine serpilmiş olacaktır. Çünkü sendikaya haram, sosyal

haklara günah diyen yobazlar konuşamayacak, beyinleri yıkayamayacaklardır. Nedeni de çok net ortadadır: Sendikalı işçi, örgütlü sivil toplum, Allahı değil mutfağını düşünecektir, mezhebini değil bakmakla yükümlü olduğu maaşına hissedar olanları düşünecektir, dinini değil yarınının garanti altına alınması için uğraşacaktır. Bu sebeple sendikalaşmış işçi makine başında ve sözleşme masalarında dinle işi ayırır, şarteller açılırken fabrikada, fabrika ile ibadethaneleri ayırır. Kısacası dinle iş ayrılır. Laiklik yasaların yalnızca maddelerine çakılı kalmayıp, tüm insanlarımızın özgür irade gereğince yaşam tarzlarına girmiş olacaktır. Laikliğin varolduğunu sandığımız Türkiye'de, gerçek laiklik ancak ve ancak böyle başlayacaktır.

Altını çizerek söylüyorum: LAİK-LİK, sendikalı işçilerin çoğunlukta olduğu bir Türkiye'de gerçekleşebilir. İşçi-memur ayrımının yok edildiği, işçi-işsiz sendikalaşımına ışık yakıldığı, kısacası örgütlü sivil toplumların değerine varıldığı bir Türkiye'de laik kavramı gerçekleşecektir.

Laiklik, yalnızca, devleti din işlerinde ayıran iki kelimelik basit bir ideoloji değildir. Bunun içinde sendikalaşmış işçiler de olmalıdır, bunun içinde örgütlü toplumlara da yer verilmelidir, camide allah, işyerinde para demekle, kokuşmuş şeri hükümler içeren yasalarda pek laikliği bulabileceğimizi sanmıyorum.

Laiklik dinde değil, günde olmalıdır, Laiklik kinde değil, kanda olmalıdır, Laiklik tende değil, canda olmalıdır, Kısaca laiklik, laik olmalıdır.

Ahmet Turan

Biz de orada olacağız

Yaktık gemileri
Dönüş yok artık geri
Tak etti canıma
Bu maskeli balo
Ve onun sahte yüzleri

İktidar, ağlayan timsah maskesini takip, kulaklarına pamuk tıkanmış. Sanki duymuyor, görmüyor. Ama hissediyorlar biliyoruz, hem de enselelerinde hissediyorlar, korkuyorlar.

Korkuyorlar!

Çünkü, senin mücadelen onların iktidarlardan sarsıyor. Sen "grevli-toplu sözleşmeli sendika" istiyorsun. Örgütlenme hakkına sahip çıkıyorsun. haklarının gasp edilmesine dur diyerek geleceğine sahip çıkıyorsun. Yüzde 150 enflasyonun olduğu bir ülkede sıfır zamma hayır diyor, insanca yaşam istiyorsun.

Ve emeğinin sırtına basarak iktidar olanlar senden korkuyor.

Çünkü, sen demokrasi istiyorsun. Düşüncelerinden dolayı sendika yöneticilerinin, bilim insanlarının, yazarların hapse atıldığı; yargılı-yargısız infazların, gözaltında kayıpların her geçen gün yaygınlaştığı, sendikal mücadele yolunda gözaltıların, baskıların, sürgünlerin yaşandığı bir ülkede demokrasi diyorsun. Cebini ve yüreğini parçalayan kirli savaşa karşı, barış diyorsun. Kirli savaşı

reddettiğin için bölücülükle suçlanıyorsun. Korkuyorlar senden.

Çünkü, geleceğine ve ülkeneye sahip çıktıkça, onlara yer kalmıyor bu memlekette ve bir kez daha düşman oluyorlar sana.

Kinleri o kadar büyük ki; sesini duyurmamak için yalan yazıyor gazeteleri, yalan kusuyor televizyonları.

İktidar saldırırsa da, gazeteler yalan yazsa da, televizyonlar senden bahset-

mese de, biz üniversiteli gençlik olarak senin yanındayız.

Örgütlenme hakkını istiyoruz. Demokrasi istiyoruz. Kirli savaşa, yargılı-yargısız infazlara, gözaltında kayıplara hayır diyoruz. Düşüncelerinden dolayı kimse yargılanmasını istiyoruz, barış istiyoruz.

Biz de IMF politikalarıyla 3. dünya ülkelerinin sömürülmesine karşıyız. Üniversitelerde düzgün eğitim istio-

ruz. Kirli savaşa biz de karşı çıkıyoruz. Hakların kardeşliğini istiyoruz. İşte bu yüzden aynı yoldayız.

İktidarın saldırılarına karşı emek cephesinin yanındayız. Bu abluka dağılacak! Emeğin sokaktaki öz gücü; onurlu direnişi yırtacak haksızlığın perdesini.

Biz de orada olacağız.

*Emeğin Yanında
Üniversite Öğrencileri*

Gençlik doğrunun ardında

Her şey üç buçuk saatlik sınav sonundaki hüsrana ya da sınav sarhoşluğuyla belgeleniyor. Hayatımızın değeri yel değirmenindeki rüzgar kadar. Yalnızsınız, artık koridorlar önünüzde bir uçurum. Dışarıda uyuyan bir topluluk, içerisi Hollywood film stüdyoları. Üzerinize oynanacak oyunlar günler öncesi tasarlanmış.

Ve bir yıldız kayıyor kimsesizler

mezarlığına, arkasında milyonlarca yıldızı bırakarak. Gece bütün karanlığıyla yüreklerle çöküyor. Gün doğuyor, gün ışığında aşıkarcasına gizleniyor gerçekler. Bir ananın yürekler dağıtıcı ağrı, içim burkuluyor. Hilal bıyıklar, bozkurt bayraklar bir tabanca, bir jop sesi, üniversiteli bir kızın Gazi'de kaldırım-lara savrulan saçları. İçin kinle doluyor: Hak diyorsun, özgürlük diyorsun ve bir

koroya dönüşüyor aş isteği. Dünya globalleşiyor, globalleşme tüm birimlerde, birimler siyanürlenmiş. Düzen partileri boyalı basınlar ve totoliter idareler. Ve iklimini buluyor doğana dönüyorsun. Aykırı sana tek kişilik hakimiyetler, yedisinde cüppeli asalı dolaşan çocuklar. Seçme şansı tanınmayan, şeyhinden izinsiz bisiklete binemeyen çocuklarımız için gözün

doluyor. Bir yumruk indiriyorsun masaya ve yapılacak bir şeyler var hayatta sen bir Deniz'in bir Mahir, bir Hüseyin... Anaların ağıtlarının ve göz yaşlarının her damlasının hesabını soracaksın.

Ve biz gençler toplumun dinamik güçleri güçlüyüz. Gücümüzü her yerde gösteriyoruz, göstereceğiz de.

Sultan İlker

Kadınların sesini daha gür yükseltelim

Geleneksel değer yargılarını ve toplumsal baskıları aşamamış kadın özgür olamıyor. Eşitlik, özgürlük anlayışı yaşamın içine giremediğinden kadının da özgür karar alması zor oluyor. Ekonomik- sosyal güvencesi olmayan kadın geleceğini sağlıklı düşünemiyor.

Kadın önce insan olduğunun bilinci- ne varmalı. Çağdaş boyutlarda düşün- bilmeli, kendi istediklerini yaşamda uygulamalı, araç olmaktan çıkmalıdır.

Kendi öz gerçeğini tanıyan kadın, emeğini de doğru değerlendirecektir. Bu değerlerin yolu da eğitimidir, kadın kendini eğitirken, çevresini eğitmelidir. Çevre eğitimine en yakın birimlerde başlamalıdır. İnsanların en eğitici yan- ları gerçek yaşamdaki davranışlarıdır. Kadının emeğinin değerlerini en etkili anlatacak yol yaşamın her alanına katılımıdır. Yaşam tek boyutlu de- ğildir. Öyleyse bizim de her boyutta

ilişkımız olmalı. Yaşamın canlı sesini duyalım hissedelim.

İnsan emeğine duyduğumuz saygıyı her yerde en açık şekilde gösterelim, her türlü baskıya karşı olduğumuzu somutta gösterelim. Bizler insan olduğumuz için yalnız kendimize ve ailemize karşı değil, tüm dünya insanlarına sorumluluğumuz vardır.

Özgür insan anlayışını yaşam tarzı edinmeli, çağdaş anlayış salt gelişen ve değişen yenilikleri görmek, çağı yaşamak değil, içinde yaşadığı topluma ve dünyaya, sorunlarına duyarlı bakabil- mektir.

Bizler eşitlik istiyoruz. Bizler yalnız ailemizde değil, toplumda demokasi istiyoruz. Kadın-erkek herkes emeğinin karşılığını almalıdır diyoruz. Kadının sesi, işçinin gür sesinin yanında cınlar. Hadi sesimizi daha örgütlü, daha bilinçli haykırmaya!

Gül Ilgın

Habibler halkı dostluk ve dayanışma gecesi

Hepbirlikte bir canı kurtaralım dedik

Trafik kazasında yaralanan Özcan'ın parasızlıktan tedavisi yarım kaldı. Biz de birlik olup bu parayı çıkarmaya çalışıyoruz.

Habibler mahallesinde oturan, Sultan Çiftliği'nde su tesisat- çısı olarak çalışan Özcan Taş- demir, işinden evine giderken trafik

kazası geçirdi. Kaza sonucu ağır yara- lanan Özcan Çapa Hastahanesi'ne kaldırıldı. Yaklaşık on gün hastanede komada kaldı. Hastane masraflarını karşılayamadığı için tedavisi yarım kaldı ve hastaneden çıkarıldı.

Özcan'ın babasının ve ailesinin nüfus cüzdanları ise hastane ve eczane- lerde rehin kaldı. Yaklaşık 60 milyon lira para lazımdı, fakat bu parayı karşılamaları imkansızdı.

Özcan'ın anne ve babası çaresizlik içinde düşünürken, mahallenin ileri görüşlü demokrat, devrimci halkı ve Kervan dergisi bu aileyi ve Özcan'ı yalnız bırakmadılar. Ve bu paranın bir kısmını bir yardımlaşma gecesi düzen-

leyerek topladılar.

Gazi mahallesi Sultan düğün sara- yında düzenlenen geceye katılan sanat- çılar Berrin Sulari, Selahattin Akarsu, Tamer Talipoğlu, Ali Ekber Gül'ün ve gecenin sunucusu Ahmet Koçak'ın katkılarıyla başarılı bir şekilde gece sonuçlandı.

Dostlar görüyoruz ki, insanların yaşam mücadelesi vermesi için biz işçi ve emekçilerin omuz omuza verip bu kapitalist düzeni yıkması gerekiyor. Yollarımız düzgün değil, alt geçitleri- mimiz yok, insan değerinin bir tutam anlamı yok! Sosyete bir gecede eğlen- ce yerlerinde milyonlarca lira harcar- ken, bizler bir insan hayatı için gece

düzenleyip onu tekrar hayata döndüre- bilmek için mücadele veriyoruz.

Ne mutlu bize ki paylaşmayı biliyo- ruz. Ne mutlu bize ki işçisiyle, emekçi- siyle bu bozuk düzene başkaldırıyoruz.

Dostlar, bizler emekten yana Habip- ler halkı olarak Habipleri bu bozuk düzene, faşist saldırılara mezar edece- ğiz; Habipler'de yürekli komünistler bunu yapacaklardır. Yargısız infazlara, baskılara komünistler gereken cevabı vereceklerdir.

Gün birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. Tüm devrimci demokrat ve duyarlı insanları birliğe çağırıyoruz.

G.O.P temsilciliği,
Hüdo Hasan

Alevi-Bektaşî edebiyatında Devriye'ler ve maddenin dönüşümü

İsmail Kaygusuz

Şimdi Varlık Birliği'nin (Vahdet-i Vücut) Alevi-Bektaşî edebiyatına nasıl yansıyor, şiir türleri oluşturduğuna geçelim. Yunus'tan, Daimi'ye, yedi yüz yıl boyunca Anadolu Aleviliğinin hemen bütün ozanları nasıl Tanrıyı göksel sarayından aşağıya edip zuhur ettiği (açımlandığı), bütün varlıklardan sağıp süzerek, en olgun varlık olan insanda sıfat kazandırdıklarını anlamaya çalışalım. Bu, yeni bir oluşumla ortaya çıkan ve yokolmayan süreklilik içinde *maddenin dönüşümünden* başka birşey değildir. Bu büyük dönüşümü, devri işleyen şiirlere Devriye veya Vahdetname adı verilmekte, Görgü Cemlerinde zakirler tarafından sazla çalınır, söylenmektedir.

Tüm vadiler gibi sahralar gibi
Sıra dağlar gibi yaylalar gibi
Akan sular gibi deryalar gibi
Cümle alem bir can imiş bilmedim

Ben beni bilmezdim hatır kırardım
Meğer ilmim noksan imiş bilmedim
Ben insandan başka ilâh arardım
Meğer insan ilâh imiş bilmedim

Daimi, noksan olan ilminin tamamladığında ilâh (Tanrı) olduğunu anlamış. Geciktigine yakınıyor. Tanrı sıfatını taşıyan ve sürekli dönüşüm içindeki Edip Harabi (1853-1917), inananları kendisini ziyarete çağırıyor:

Ey müminler beni ziyaret edin
Yüzüm Cemalullah sıfat bendedir
Dört kitabım yahu kıraat edin
Kur'an Zebur Tevrat İncil bendedir

Adem Safiullah oldum bir zaman
Musa Kelamullah oldum bir zaman
İsa-yı Ruhullah oldum bir zaman
Şimdi Nuh'um gelin necat bendedir

(Cemalullah: Tanrının yüzü, Kıraat etmek: okumak, Necat: kurtuluş)

Sarızlı ozan İbreti, minarede bağırarak ezan okuyan hocaya oldukça içerlemiş. Çünkü bir can bir vücut olduğu, ayrısı gayrısı bulunmadığı tanrıya, kendisini duaya çağırıyor:

Minareye çıkıp bize bağırma
Haberimiz vardır sağır değiliz
Sen kendini düşün bizi kayırma
Allah'la biz ayrı gayrı değiliz

Tanrıyı yere indirerek, kendi sıfatında tecelli ettirip, onunla aynılaştığında ozan, *Makam-ı Naz*'dadır; küfürle iman

eşitlemiştir artık, yergiler, sövgüler ve sorgulamalarla tanrıya etmediğini bırakmaz. Tasavvufta buna, uğrunda canını verecek kadar çok sevdiği *Canan ile cilveleşme, ülfet* deniliyor. İşte Kaygusuz'dan küçük bir örnek:

Yaratmışsın bağ u cennet
Kulların etsinler sohbet
Cehennemini niçin yarattın
Be akılsız koca tanrı

Abdülbaki Gölpınarlı'dan beklenilmeyen materyalist yorum

Vahdet-i Vücut kavramının ve "Devir nazariyesi"nin materyalist yorumunu, biz fazla birşey katmadan Abdülbaki Gölpınarlı'ya bırakıyoruz. 1963 yılında yayınladığı "Alevi Bektaşî Nefesleri" adlı yapıtında (s.70-72) kendisinden beklenmedik biçimde şunları yazmaktadır:

"(...)Varlık birliğini materyalist görüşle kabul eden Sufilere göre (Gölpınarlı'nın kaleminden mutasavvıfların materyalist olduğunu okuyunca, son günlerin yaygın söylemiyle, 'Hayret bişşeysin üstad!' diye bağırarak geliyor. *İ.K.*) varlıklar, adeta dalgalara, katrelelere, köpüklere benzer, mutlak varlık ise denizdir. Dalgalar, katreleler ve köpükler denizden ayrı değildir, onların çokluğu denize zarar vermez. Dalgaların zuhuru denizi fazlalandırmaz, batışı onu eksiltmez; çünkü denizden ayrı bir varlığı yoktur, herşey odur.

'İlk nazariye, doğrudan doğruya

Eflatun'la başlayan ve Yeni- Eflatuncularla gelişen "ide" nazariyesinden doğmadır. İkinci nazariye ise dünyayı inkar edemeyişin, dünya ve yaşayış sevgisinin, ilk nazariyeyi, maddi bir şekle bürüyüşünden başka birşey değildir. Sufilere göre bütün varlıklar, birer birer Tanrının sıfatına mazhurdur fakat insan, bütün sıfatlarına, yani zatına mazhurdur... Mutlak varlık, insan suretinde tecelli edinceye kadar bütün varlıklardan geçmiş, kainattan süzül-müştür ve insan kainatın bir hülasasıdır.

'Bu kainattan süzülüp geliş nazariyesine 'Devir Nazariyesi' denir. Bunun müsbet ve gerçek tarafı vardır İnsan, bu varlık suretine gelmeden önce baba belinde ve ana rahminde bir katre menidir. Ana ve baba o meniye, yedikleri, içtikleri şeylerden meydana getirmişlerdir. Şu halde insan meni haline gelmeden evvel, kainatta dağıntık bir haldeydi, her zerresi bir varlıktaydı. Bu anlayışa eski Yunan filozoflarının varlığı tasnif umdeleri karışacaktır: Madde alemi dört unsurdan, topraktan, sudan, ateş ve havadan meydana gelmiştir. Bu dört unsur da kuruluşun, yaşlılığın, ıssılığın, soğukluğun zuhurudur. Tabiatlarla unsurlar dokuz göğün dönüşünden meydana gelir. Dokuz gökle dört unsurdan daima üç çocuk doğar: Cansızlar, bitkiler ve canlılar.

"İnsan meni halinde ana rahmine, baba beline gelmeden önce cansızlar, bitkiler ve canlılar alemindeydi. Ondan önce unsurlarda, tabiatlarda ve daha önce de göklerdeydi. Göklerden önceyse Tanrı bilgisindeydi ve Tanrının bilgisi, zatına raci bir sıfattı, mutlak varlığın, zati iktisasıydı (gereği idi). Demek ki mutlak varlığın (yani Tanrının *İ.K.*) zatıyla kaim olan bu sıfattan önce de insan, mutlak varlıktı. Mutlak varlık zatını bildi, bu bilgide kainatın varlığı belirdi. Gökler, tabiatları ve dört unsuru meydana getirdi. Adeta baba sayabileceğimiz göklerle ana sayabileceğimiz unsurlardan cansızlar, bitkiler ve canlılar meydana geldi. Bir erkekle bir kadın, yediği içtiği şeylerle varlığını sağladı, kuvvetlendirdi. Yediği içtiği şeyler kan oldu, et oldu, yağ oldu, ilik oldu, kemik oldu, derken bu varlığın hülasası süzülme meni oldu. İki su birleşti, bir insan meydana geldi..." (age)

İşte bu dönüşümleri, devri anlatan şiirlere "Devriye" adı verilir. Ozan Devriye'yi işlerken merkez kendisi, yani *İnsan*'dır. Değişim ve dönüşümleri Ben veya Biz kullanarak kendisi üzerinden götürür. "Enelhak" diyememiş, "Makam-ı Naz" da küfür ile imanı eşitleyememiş ozan Devriye yazamaz. Çünkü ermiş ozan tanrıyla bir olmuş evreni yaratmakla işe başlar. Bektaş Çelebi'nin (Ö.1761) Şiri mahlası ile yazdığı Devriye'nin girişinde bunu hemen görelim:

Cihan varolmadan ketm-i ademde
Hak ile birlikte yekdaş idim ben
Yarattık bu mülkü çünkü o demde
Yaptım tasvirini nakkaş idim ben

Çoğunlukla evren-tanrı bütünlüğü içerisinde sultandır. Zeval bulmaz, herşeyin öncesi ve sonrası olan tanrı, ozanın kendisidir. Yeryüzünü gökyüzünü, dağları denizleri yaratıp biçim veren ve yedi iklim hükmeden odur. Şimdi Yunus Emre'nin (Ö.1320), yazmış olduğu çok sayıda Devriye'lerden birini izleyelim:

Evvel benim ahir benim canlara can olan benim
Azıp yolda kalmışlara Hızır meded eren benim
Bir karara tuttum karar sırrımı benim kim duyar
Gözsüz beni kaçan görür gönülde gizlenen benim

Daha da ilerisine ulaşmış ve madde-

ci bilim kafasıyla yaklaşan Harabi, insandan başka yaratıcı kabul etmiyor. Yunus dahil ve hiç bir mutasavvıf ve ermiş ozanın söyleyemediğini Harabi açıklıyor: *Önce insan vardı ve o tanrıyı yarattı*. Ermiş insanın nesnel varlığında tanrının yokolması olan Fenafillah (elbetteki mutasavvıflar bunun tersini söyleyerek, kendilerini saldırıdan koruyorlar!) mertebesine varmış olanlar tanrı olduklarını ilan ederken, onun maddeleştiğini ve yokolduğunu söylemeğe dilleri varmamıştır. *Makam-ı Naz'da* yergiler, sövgü ve sorgularla tanrının ipliğini pazara çıkarma yolunu benimsemişlerdir. Edip Harabi yumuşak, duygulu ama hiciv dolu bir dille Allah'ı yaratıyor isim ve cisim vererek, evrensel dinlerin ortaklaşa kabul ettikleri *insan biçimli tanrı*'ya dönüştürüp kendileştiriyor. Harabi'nin uzun Devriye'sinden ön kitalarını birlikte okuyalım:

Daha Allah ile cihan yoğiken
Biz onu varedip ilan eyledik
Hakka layık hiçbir mekan yoğiken
Hanemize aldık mihman eyledik

Kendisinin henüz ismi yok idi
İsmi şöyle dursun cismi yok idi
Hiçbir kıyafeti resmi yok idi
Şekil verip tıpkı insan eyledik

Şiri Baba libas giymiş geliyor

Ozan en yüksek noktada tanrı olmuş ya da Gölpinarlı'nın da açıkladığı gibi, "mutlak varlıktan önce de varlığından" haberdar olup Harabi'ce Tanrıyı yaratarak, bir süre gönül eğledikten sonra dönüşümünü sürdürür. Toprak, su, ateş ve havadan bir libasa bürünüp maddeleşir. Doğa güçlerine dönüşür bitki olur. Peygamber olur, veli olur. Ali olur deli olur, kallaş olur. Hem gül olup bülbül feryat ettirir. Hem eteğine gül doldurup Kerbela'da İmam Hüseyin'e gül taşır. Dünyaya gelip gider, ama kimseye kendini tanıtmaz. Zaten her yaratığa kardeşir. Son gelişinde, artık kendisi olduğunun mutluluğu içindedir. Burada çok kısaca dönüşümünü verdiğimiz Şiri'nin Devriye'sinden örnek alalım:

Cihan varolmadan ketm-i ademde
Hak ile birlikte yekdaş idim ben
Yaratık bu mülkü çünkü o demde
Yaptım tasvirini nakkaş idim ben
(...)
İkrar verdik cümle düzüldük yola
Sırrı faş etmedik asla bir kula
Kerbela'da imam Hüseyin bile
Pak ettim dameni gül taşıdım ben
(...)
Hamdul'lah şimdi Şiri dediler
Geldim gittim zatım hiç bilmediler
Kimseler bu remzi fehmetmediler
Her gelen mahluka kardaş idim ben

Sözcükler: Ketm-i ademden: hiçbir varlığın olmadığı zaman, Yekdaş: teklik, teklik dostu, Nakkaş: ressam, Fehmetmek: anlamak

Hatayi, La-mekan ilinden yola çıkmış

Şah Hatayi(1487-1524) ise "Lamekan ilinden", yani mekansız tanrısal alem-den yola çıkıp, dünyaya ayak basmış. Sonra gidip glmeye başlamış. Kendi çamurunu kendisi karmış, suyunu ken-

disi taşımış. Dünyayı tanrıyla ortaklaşa yapmışlar ve çok emeği geçmiş. Gökyüzündeyken yönünü kibleye dönmüş ve evliyaya enbiyaya yoldaştır Hatayı. Önce babasını dünyaya getirmiş sonra evlendirip, bizzat nikahını kıyan da odur. Hocasını kendi eliyle büyüttüğü yetmiyormuş gibi, ona dört kitaptan ders de vermiştir. Çünkü Musa'yla doksan bin kelam konuşan, Muhammed'le miracda buluşan odur. Ve onca bilgiyi abasının altında hocasına taşımıştır. Bu arada Ali olmuş, din iman olmuştur. Sonunda devrini tamamlayıp Hatayı olarak dünyaya gelmesinden ve "Obasının sultanı olmaktan" memnun olsa gerektir:

(...)
Ben hocamı kucağımda büyüttüm
Kudret meyın emzik verüb avuttum
Ders verüben ben hocamı okuttum (...)

Ben obam içinde baki can idim
Ali idim din idim iman idim
Kendisi Hak idi ben zindan idim
Şimdi gelmiş sultan olmuş obama

Şükr olsun Hatayı sırdır sözlerim
Aşk ateşin derunumda gizlerim
(...)

Ve Edip-Harabi Maddeciliği

Yukarıda dört kıtasını geçtiğimiz Edip Harabi'nin (1853-1917) 28 kıtalık Devriye'sinin tamamını yazının kapsamı dışında önce vermiştik (*Kervan* 51). Edip Harabi'nin bu şiiri, Alevi-Bektaşî edebiyatında Devriye türünün başyapıtı olma onurunu taşır. Genç yaşta Mehmet Ali Hilmi Dede'den nasip almış, yani İkrar verip Bektaşî tarikatine girmiş olan Harabi, tasavvufun maddeci ortamında gerçek kişiliğini bulmuştur. İkinci kez dünyaya gelmiştir o, bir şiirinde bunu belirtir:

Onyediyi yaşında doğdum anadan
Mehmet Ali Hilmi Dede Baba'dan

Şeriat mensubu olarak geçen kısacık yaşamına hayıflanır. Yine şeriatçıların puthane dedikleri Bektaşî dergahına girince, orada tanrıyı peygamberi gözleriyle görür ki, İnsan'dır. Orada miracı yaşar ve tanrının insan olduğuna inanarak yeniden müslüman olur(!) Harabi tanrıyla bütünleştiğinde, "(canlı) mad-denin gelişmesinin en yüksek ürünü olan insan türünü"(V.P. Alexeyev), yani kendini tanımaya başlamıştır. Şu iki kısa şiirinde Harabi, geldiği ve girdiği ortamı ve dönüşümünü çok güzel belirtiyor:

Ben müslüman iken ah abdestimi alırdım
Taştan duvara karşı bir yatar bir kalkardım
Terkeylemezdim asla savm u salatı zira
Allaha vasil olmak böyle olur sanırdım
Cennetle huri gılman sevdası vardı dilde
Bu hal ile meğer ben Haktan uzaklaşırdım
Beş vakte beş katardım pek çok namaz
kıldardım

Camileri gezerdim bihude uğraşırdım
Mescid sanıp da bir gün bir deyre dahil
oldum

Anda görünce hakla peygamberi şaşırdım
İman ü dini küfre orda hemen değiştim
Her canibe Enelhak Mansur gibi çağırdım
Hablülmetini Settâr zünhar imiş meğerkim
Bilmiş olaydım evvel evvelce bağlanırdım
Büthanenin içinde bu miraç olmasaydı
Vallahi yarı yolda İsa gibi kalırdım
Kafir bırakmadım hiç hakkın cehenneminde
Araftan ey Harabi cümlesini aşırıdım

Sözcükler:Savm u salat: oruç ve namaz, Deyr: manastır, kilise, Hablülmetin-i Settâr: Allahın şeriat ve Kur'anı
İşte Harabi kendini tanıma aşamasında, yani insanı herşeyin üstüne çıkardığında evrene, doğaya, yaratılışa nesnel bakmaya başlamıştır. Adeta, doğayı niteliksel gelişme alanında olduğu kadar, zaman ve mekan alanın-

da da sınırsız olarak ele alan diyalektik Materyalist felsefe açısından görmeye başlamıştır. Harabi, Vahdetname'sinde hep "Biz" olarak, yani "Halk" adına konuşmuştur: *Halk haktır, çoğunlukta birliktir* söz konusu olan. Kutsal kitaplarda ve İslamdaki yaratılış öyküleri, peygamberlere ilişkin bilgiler (Prophe-tologie), dinin ilkeleri ve kurumları, öbür dünya yaşamı cennet-cehennem konusunu (Eschatologie) bu şiirinde alaycı bir üslup içinde, eleştirir ve içsel sorgulamayla dönüşümleri sürdürmektedir.

Tanrıyı yaratıp onunla birleştikten sonra, Rahman (esirgeyici, koruyucu) adını kendilerine uygun bulmuşlardır. Kur'an bilgileri dahilinde Kün(Ol), diyerek gökleri, kainatı ve cihanı yaratırlar. İşlerini altı gün içinde bitirip, yarattıkları onca mahlukatın (yaratıkların) erzakını da toptan bağışlarlar(!). Bunlar, hiç altı günde kainat yaratılıp, tüm yaratıkların yemi-yiyeceği toptan bağışlanır mı? sorgulamasıdır. Bu sorgulamanın nasıl bir ince alay içinde yapıldığını cennet ve cehennemi yaratırken iyice belirginleştiriyor:

Asılsız fasılsız yaptık cenneti
Huri gılmanlara verdik ziyneti
Türlü vaidlerle her bir milleti
Sevindirip şad ü handan eyledik

Bir cehennem kazdık gayetle derin
Laf ateşi ile eyledik tezyin
Kıldan gayet ince kılıçtan keskin
Üstüne bir köprü mizan eyledik

Görüldüğü gibi aslı faslı olmayan bir cennetten ve süslü huri ve gılmanlardan söz ediyor. Bu tür yalanlarla vaadlerde bulunup, insanları nasıl kandırarak sevindirdiklerini çekinmeden açıklıyor. Boş laflardan ateşle doldurulmuş cehennemin üzerine, elbetteki kıldan köprü de gerilecektir!

Peygamberler ve öykülerini bir dörtlük içinde ya da tek dizelere sığdırarak verirken, allahın oğlu(!) İsa ile de alayını geçiriyor:

Bir mescide soktuk Meryem anayı
Pedersiz doğurtuk orda İsa'yı

Bununla da kalmıyor "kainatın iptidası" Harabi, bir başka şiirinde İsa'nın öz babası olduğunu da söylemekten çekinmiyor:

(...)
Yoğiken Adem'le Havva alemde
Hak ile Hak idik sırr-ı mübhemde
Bir gececik mihman kaldık Meryem'de
Hazreti İsa'nın öz babasıyız

Edip Harabi Vahdetname'sinin son dörtlüğünden bir öncesinde, "Sözlerimiz bizim pek muhakkaktır" derken, hepsinin de doğrulanmış gerçekler olduğunu söylüyor. Ona göre: Doğan ölen yapan bozan hep Haktır Her nereye baksan Hakk-ı mutlakdır

Bu dizelerdeki düşünce ve anlayış bütün dinlerin tanrı inancına aykırıdır. Evrensel dinlerin hiçbirisi "doğan ve ölen tanrı" kabul etmez. Çok tanrılı dinlerde de tanrılar ölümsüzdür; doğarlar, anaları babaları vardır ama ölmezler. Ölümlüler arasında görünmeden dolaşırlar. Ama ölü tanrı yok demektir; maddeye transfer olmuş, devirini sürdürmektedir. Harabi'nin nereye bak-sa gördüğü *Hak, haktır*. ●

GELENEK VE GELECEK

10 EYLÜL'DE

SENİ DÜŞÜNÜYORUM

Türkiye Komünist Partisi,
TKP'em benim,
seni düşünüyorum.
Sen dünümüz bugünümüz,
yarınımızsin,
en büyük ustalığımız,
en ince hünerimizsin,
sen aklımız, yüreğimiz ve
yumruğumuzsun.
Dünyada bir anılır şanlı soyun var,
sen küçük kardeşisin VKP(B)'nin.
Sen bana bugün mübarek alnındaki
yara izinle
ve işçi bileklerinde zincir izleriyle
göründün.
Yürüyorsun dimdik, pırıl pırıl.
Ömrümde yalnız seninle
ve senin safında olmakla
övündüm.

Nazım Hikmet Ran

PROGRAM

- ◆ Aşılış-Saygı Duruşu
- ◆ ONUR KONUĞU:
Mehmet BOZİŞİK
- ◆ Dertli DİVANI
- ◆ Grup UMUT
- ◆ Berrin SULARI
- ◆ Kervan Semah Ekibi
- ◆ Müzik Grubu
- ◆ Multivizyon Gösterisi
- ◆ Konuk Konuşmacı ve Sanatçılar

ADRES: FİDAN-1 DÜĞÜN SALONU, PİYALEPAŞA CAD., NO:15
OKMEYDANI-1STANBUL TEL: 0212-256 35 39
SAAT:19.00-23.00

İRTİBAT TELEFONLARI: 0212-250 93 38 / 536 96 01

**ALEVİLİK
İNANÇ, KÜLTÜR,
SİYASET TARİHİ
ve
ULULARI**

1. CİLT

Alev Yayınları

Çıktı!

Alevilik alanında az bilinen ya da resmi tarihte çarpıtılarak verilmiş olayları araştıran, bazı Alevi ulularını ele alan bu kitabı mutlaka okuyun.

**TEKİNLER
MÜZİK EVİ**

İmalattan Halka Satış

Her türlü yaprak saz, siyah saz, sedefli saz, gitar saz, ud, gitar, tef, darbuka ve diğer müzik aleti çeşitlerimiz bulunur.

İlyas ve Muhammet Tekin

Adres: Maraşal Çakmak Caddesi, Nil Sokak, No:11 Şirinevler - İSTANBUL

Şube Tel: 0212 - 503 91 72
Atölye Tel: 0212 - 597 64 92

SAATLERİNİZİ AYARLAYIN

Özgürlüğe Beş Kala Halkın Radyosu'ndan

"HALK GECESİ"

106.3

İSTANBUL ULUSAL RADYO

"Umudunuzu yeşerten radyo"

KATILANLAR

★ SUNUCU: Orhan AYDIN
KONUŞMACILAR:
★ İlyas SALMAN
★ Şanar YURDATAPAN

★ Edip AKBAYRAM
★ Ferhat TUNÇ
★ Ali Ekber ÇİÇEK
★ Metin-K. KAHRAMAN

★ Güşcihan KOÇ
★ Fevzi KURTULUŞ
★ Aynur DOĞAN
★ Ali Rıza ERDOĞAN
★ M.K.M. Çocuk Korosu
★ Beyhan AKSOY
★ Meliha ENGİN
★ Binali İLGÜN
★ Gül ŞİMŞEK
★ Erdal ATAY
★ ...SÜPRİZ SANATÇILAR

**ÖZGÜRLÜĞE BEŞ VAR!
KULAĞINIZI GERÇEŞİN SESİNE VERİN**

YER: AÇIKHAVA TİYATROSU / HARBIYE TARİH:18 Eylül 1995 SAAT:18.00-24.00
İRTİBAT: 0212-634 03 74 - 634 03 80

YELİZ ÇİÇEK EVİ

KEMAL AYDIN

Çağlayan Vatan Cad., No:108/25 (Efes Çarşısı, orta kat)
Şişli-İSTANBUL
TEL: 0212-230 56 21 FAX: 0212-224 23 02

SARIKAYA EMLAK

Nihat SARIKAYA

EMLAK ALIM SATIM VE BEYANNAME DİLEKÇE TAPU
MUAMELESİ VERASAT VE İNTİKAL İŞLERİ YAPILIR

Bahçelievler Belediyesi karşısı, Erenler İş Hanı, No:15
Bakırköy-İSTANBUL
TEL: 0212-575 98 84-506 52 37

ALEV YAYINLARI'NDAN KERVAN OKURLARINA

DEĞERLİ OKURLAR

Aşağıdaki kitapları, % 30 indirimli fiyattan ve ödemeli olarak adresimizden temin edebilirsiniz. Çok sayıda kitabı taksitle satın almak isterseniz, bize baş vurun, görüşelim, durumunuza uygun bir ödeme planı belirleyelim. En iyi dileklerimizle.

KÜLTÜR DİZİNİ

OKUNACAK EN BÜYÜK KİTAP İNSANDIR - R.Yürükoğlu.....350.000 TL.
ALEVİLİK, İNANÇ, KÜLTÜR, SİYASET TARİHİ ve ULULAR' Cilt 1
- İsmail Kaygusuz300.000 TL.
NAZİM'İN ÇİLESİ - Radî Fiş300.000 TL.
SİVAS KATLAMI ve ŞERİAT - Lutfi Kaleli (Mahkeme boyutuyla genişletilmiş
3.Basım).....300.000 TL.
ALEVİ BEKTAŞI FIKRALARI - Battal Pehlivan150.000 TL.
ALEVİLERDE HALK MAHKEMELERİ (Cilt 1)-Av. İsmail Metin ..150.000 TL.
ALEVİLERDE HALK MAHKEMELERİ (Cilt 2)-Av. İsmail Metin...200.000 TL.
ALEVİ SÜNNÜ İNANCINDAN MEVLANA YUNUS ve HACI BEKTAŞ
GERÇEĞİ - Lutfi Kaleli200.000 TL.
ANADOLU'DA ALEVİLİK - Battal Pehlivan.....150.000 TL.
PİR SULTAN ABDAL - Battal Pehlivan500.000 TL.
DEĞİRMANIN BENDİNE - Arif Sağ'la sohbet150.000 TL.

EDEBİYAT DİZİNİ

İSTANBUL HEMŞERİLERİ - İsmail Bilen (Roman)100.000 TL.
UMUT ÇİÇEĞİ - Hasan Kıyafet100.000 TL.
KOMÜNİST İMAM - Hasan Kıyafet (Roman)200.000 TL.
SİYASAL
MARKSİZM İŞÇİ SINIFININ KAPSAMI ve TÜRKİYE - Emine Engin.....150.000 TL.
METAL İŞ KOLUNDA SENDİKAL BİRLİK SORUNU ve TÜRK
METAL'DE BİRLİK - Ali Babaishak-Mercan Köklü50.000 TL.
ROMANYA'DA KARŞI DEVRİM - Mercan Köklü100.000 TL.
FAŞİZM ve BURJUVA DEMOKRASİSİ - R.Yürükoğlu250.000 TL.
TKP 8. KONGRE BELGELERİ50.000 TL.
TKP PROGRAM.....30.000 TL.
DR. BEDİR AYDEMİR YAŞAMI ve GÖRÜŞLERİ250.000 TL.
ÜÇ MAKALE-R.Yürükoğlu.....100.000 TL.
KIVILCIM YAĞMURU - Abidin Aydın (Şiir)60.000 TL.
ÇORUMLU HALK OZANLARI - Huseyin Çırakman (Antoloji)200.000 TL.

ALEV AYINLARI

Fikriye Kaya, Posta çeki hesap No: 650143, Piyerloti Cad., 17/4 Çemberlitaş - İSTANBUL TEL/FAX:0212-516 84 64

“Türkülerden korkulması boşuna değildir!”

1912'de Van'da doğan Ruhi Su, ilk ve ortaokulu Adana'da okudu. Daha sonra Konya'daki öğretmen okuluna gitti. 1933'te bu okulun son sınıfından Ankara'daki Musiki Muallim Mektebi'nin son sınıfına geçiş yaptı. Burayı, 1935-36 ders yılında bitirdi. Buradan, konservatuarın opera bölümüne girdi. 1942'de okulun ilk mezunları arasında yeralan Ruhi Su, 10 yıl kadar operada çalıştıktan sonra 1951-52 "Komünist Tevkifatı"nda tutuklandı. 5 yıl hapis ve 1 yıl 8 ay Çumra'da nezaret "cezası" aldı.

1985 Eylül'ünde yitirdiğimiz Ruhi Su, sesiyle, sazıyla ve kişiliğiyle bir bütün olarak işçi sınıfına kenetlenmiş ve ona hizmet etmiştir. Burjuvaziye hiçbir zaman boyun eğmemiştir.

Sınıf savaşımı, günün yirmi dört saati yaşamın her alanındadır. Burjuva-

Büyük halk ozanı, TKP üyesi, komünist Ruhi Su ölümünün 10.yılında burjuvaziye korku salmaya devam ediyor.

zi boş durmaz, her yolu dener. İşçi sınıfının bilincini köreltmek için müzik alanında da uğraşır durur. Kendi düzenin yıkılmaz olduğu fikrini aşlamak ister.

Kıyamet dedikleri
Ha koptu ha kopacak
Yoksuldan, halktan yana
Bir dünya kurulacak

dizeleriyle örneklediği gibi Ruhi Su, tam da buna karşı, yani burjuvazinin varlığına karşı, sesi ve sazıyla, müziğiyle mücadele etti. İşçi sınıfının bu örgütlü müzik militanı, işçi sınıfının,

emekçilerin, devrimcilerin sömürü ve zulme karşı savaşım azminin örneği idi.

Büyük ozan, halk müziğini sadece icra etmekle kalmadı, onu,engin müzik bilgisiyle ilerletti de. Halk müziğini diğer müzik türlerinden ayırmasının bir nedeni de türküler, ezilen halkların sesi olarak görmesiydi. Türkülere bakışı şu cümlelerinde daha iyi anlaşılacaktır:

"Bir yerde türküler ne kadar gelişmişse, anlatım gücü ne kadar artmışsa, oradaki koşullar o oranda ağır demektir.

"Bir düzen türkülerden korkmaya

başladı mı, artık o düzeni kimse ayakta tutamaz. Nesimi'nin derisi yüzülmüş, Pir Sultan Abdal asılmış; fakat bütün asmalara kesmelere rağmen, ne o düzen kalmış, ne de o debdebeli sultanlardan bir kimse..."

Burjuvazi hapis, zulüm ve açlık içinde yıllarca süründürerek ve hastalığı sırasında da yurtdışında tedavisini engellemek için ona pasaport vermeyerek Ruhi Su'yu ölüme mahkum etti. Ancak, sesini ve sazını burjuvaziye karşı silah yapmış komünist ozan Ruhi Su, düşüncesi ve kavgasıyla da burjuvaziye korku salmaya devam ediyor. Mücadeleye katkısıyla giderek devleşen, TKP'li ozan Ruhi Su, işçi sınıfımızın gönlünde ve kavgasında yaşıyor. Yaşayacak ve burjuvaziye rahat veremeyecek.

Sevgi ve özlemle anıyoruz. ●